

Θρησκείες του κόσμου

*και ο ρόλος τους στη διαμόρφωση στάσης ζωής
και κοινωνικής πραγματικότητας*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΚΕΛΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ
2. ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ
3. ΙΣΛΑΜ
4. ΣΙΝΤΟΪΣΜΟΣ
5. ΡΑΣΤΑΦΑΡΙΑΝΙΣΜΟΣ
6. ΤΑΟΪΣΜΟΣ
7. ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ
8. Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΟΡΙ
9. ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΕΣ
10. ΕΠΙΛΟΓΟΣ & ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κατά τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας ποικίλες θρησκευτικές πεποιθήσεις και δοξασίες έχουν παίξει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των κοινωνιών, ενώ ταυτόχρονα έχουν δώσει κατεύθυνση και νόημα στην ζωή και την προσωπική πορεία αναρίθμητων ανθρώπων.

Οι θρησκείες που αναπτύχθηκαν με βάση αυτές τις πεποιθήσεις προσφέρουν μια συναρπαστική εξερεύνηση της ιστορίας και της φύσης του ανθρωπίνου είδους.

Η εργασία μας περιλαμβάνει:

- κάποιες από τις μεγάλες θρησκείες όπως ο Βουδισμός και το Ισλάμ, που τις ακολουθούν εκατομμύρια ανθρώπων στις μέρες μας,
- εθνικές θρησκείες, όπως ο **Σιντοϊσμός** της Ιαπωνίας και ο **Ταοϊσμός** της Κίνας, που επιβιώνουν από το μακρινό παρελθόν αυτών των χωρών έως σήμερα,
- παραδοσιακές, όπως των **Μαορί** ή των φυλών της **Αφρικής** που επιβιώνουν σε ήθη, έθιμα ή πρότυπα συμπεριφορών που έχουν καθοριστεί αιώνες πριν από θεούς ή προγόνους,
- θρησκείες που έσβησαν όπως των **Κελτών** της Β. Ευρώπης,
- σύγχρονα θρησκευτικοπολιτικά κινήματα όπως ο **Ρασταφαριανισμός**,
- αλλά και σύγχρονες αιρέσεις, **παραθρησκείες**, ή καταστροφικές λατρείες όπως ο Σατανισμός, των οποίων τα μονοπάτια αποδεικνύονται σκοτεινά και πολλές φορές καταστροφικά για όποιον τα ακολουθεί.

ΚΕΛΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ ΙΣΛΑΜ

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ: ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΥΡΣΙΝΗ, ΔΑΜΑΪ ΠΑΥΛΟΣ

Η Κέλτικη Θρησκεία

Η κέλτικη θρησκεία συνδύαζε τον μυστικισμό με την μαγεία υπογραμμίζοντας την πεποίθηση πως υπήρχε ζωή μετά τον θάνατο. Οι Κέλτες πίστευαν ότι η ψυχή έδραζε στο κεφάλι και όχι στην καρδιά, όπως πίστευαν οι χριστιανοί. Δεν υπάρχει αμιγής πληροφόρηση για τις κέλτικες πεποιθήσεις σε σχέση με την μεταθανάτια ζωή.

Ωστόσο, από αρχαιολογικές ανακαλύψεις, ρωμαϊκές μαρτυρίες και μεταγενέστερη μυθολογία, καθιερώθηκε η αντίληψη ότι οι Κέλτες πίστευαν πως η ψυχή δεν πέθαινε με τον σωματικό θάνατο, αφού σύμφωνα με πρακτικές ταφής, τους νεκρούς συνόδευαν φαγητό, όπλα και κοσμήματα. Σύμφωνα με τον Ι. Καίσαρα, το κέντρο της κέλτικης πίστης ήταν το πέρασμα της ψυχής από το ένα σώμα στο άλλο. Πίστευαν ότι το να πολεμούν γυμνοί τους έφερνε πιο κοντά στον πνευματικό τους εαυτό, εξαγνίζοντας το κάρμα τους και διευκολύνοντας την άμεση μεταφορά τους στον άλλο κόσμο, αν έχαναν την ζωή τους στην μάχη. Η έννοια του άλλου κόσμου αποτελούσε κοινό παράγοντα στις μετέπειτα μυθολογίες των εκχριστιανισμένων κέλτικων εθνών. Αυτός ήταν ο κόσμος της παράδοσης των ζωτικών και άλλων υπερφυσικών όντων, ένας κόσμος που κατά άλλους βρισκόταν υπόγεια, ενώ σύμφωνα με άλλους μακριά στην δύση. Πολλοί ακαδημαϊκοί υποστήριξαν ότι αυτός ο κόσμος ήταν η παγανιστική κέλτικη μεταθανάτια ζωή, όμως δεν υπάρχουν αποδείξεις που να υποδεικνύουν κάτι ανάλογο.

Οι Δρυίδες, ιερατική κλάση των Κελτών, επέτρεπαν μόνο την προφορική παράδοση, πιθανότατα για να αποτρέψουν την διάδοση των μυστικών τους σε ξένους. Οι Δρυίδες ήταν αυτοί που πρώτοι μίλησαν σε ανοιχτές συγκεντρώσεις και τελετές, αυτοί που άναψαν φωτιές κατά την διάρκεια της τελετής, αυτοί που έκαναν θυσίες και απαγόρευαν σε άλλους το δικαίωμα συμμετοχής, αυτοί που διόριζαν βασιλείς και ασχολούνταν με τα μυστήρια του άλλου κόσμου, όταν άλλες πρακτικές αποτύγχαναν. Προτού όμως αναφερθεί κάτι άλλο για αυτούς, είναι απαραίτητη μια μικρή ιστορική αναδρομή στις ρίζες και την καταγωγή των αρχαίων Κελτών.

Ο Ι. Καίσαρας ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τους Γαλάτες Κέλτες, όμως η μαρτυρία του συνοδεύεται από το πρόβλημα της έλλειψης αμεροληψίας, αφού η περιγραφή του παρουσιάζει τους Κέλτες ως βαρβάρους, τους οποίους οι «πολιτισμένοι» Ρωμαίοι έπρεπε να εκπολιτίσουν. Βασική πηγή ήταν, όπως προαναφέρθηκε, οι αρχαίοι Έλληνες ιστορικοί και συγκεκριμένα ο Ηρόδοτος (5ος αι. π.Χ.), ο οποίος χρησιμοποίησε την λέξη «<<κέλτοι>>, δηλαδή ξένοι. Ο Καίσαρας από την πλευρά του αποκαλούσε Κέλτες, όσους ζούσαν στη νότια πλευρά του Ρήνου και Γερμανούς, όσους ζούσαν στη βόρεια.

Ανάμεσα στους Γαλάτες υπήρχαν τρεις εξέχουσες τάξεις. Σύμφωνα με τον Ποσειδώνιο και κάποιες άλλες αρχαίες πηγές, η γαλατική θρησκεία και ο πολιτισμός αποτελούσαν μέλημα τριών τάξεων:

- των Δρυίδων
- των Βάρδων
- των Οβατών

Επρόκειτο για μια τρίπτυχη ιεραρχία, οι τάξεις της οποίας είχαν διαφορετικές υποχρεώσεις. Οι Κέλτες είχαν αναπτύξει ένα θρησκευτικό σύστημα με φορείς τους Βάρδους, οι οποίοι γνώριζαν όλα τα τραγούδια και τις ιστορίες της φυλής, τους Οβάτες που ήταν επιφορτισμένοι με την πρόβλεψη των μελλούμενων και την θεραπεία και τους Δρυίδες, που ήταν γνώστες της φυσικής και ηθικής φιλοσοφίας, δικαστές και εκπαιδευτικοί. Οι τελευταίοι ήταν υπεύθυνοι για την εκπαίδευση των νέων και γενικά για την πνευματική ζωή της κοινότητας. Δίδασκαν προφορικά και τα μαθήματά τους, όπως λένε, διαρκούσαν είκοσι χρόνια. Οι νέοι ξεκινούσαν ως Οβάτες με την υποχρέωση να κατανοούν τα μυστήρια της γέννησης και του θανάτου, προχωρούσαν στους Βάρδους, τον δεύτερο βαθμό του δρυϊδικού ιερατείου και έφταναν μέχρι το βαθμό του Δρυίδα. Δρυίδες μπορούσαν να γίνουν και άνδρες και γυναίκες και ήταν καθήκον τους να συμβουλεύουν τους βασιλείς, να ασκούν δικαστική εξουσία και να έχουν βαθιά γνώση των μυστηρίων της λατρείας και της τελετής. Γνώριζαν τα είδη των δένδρων και των ζώων, των εντόμων και των ψαριών, συνομιλούσαν με την φύση και ήταν σε θέση να κατανοούν τα μυστήριά της.

Οι Δρυίδες και οι Βάρδοι των Ιρλανδών Κελτών είχαν επινοήσει, γύρω στα 300 μ.Χ., ένα σύστημα γραπτού λόγου, το λεγόμενο Ogham. Αυτό το είδος γραφής βρέθηκε σε λίθινα μνημεία και επιγραφές, κυρίως στη Νότια Ιρλανδία. Το Ogham ονομάζεται επίσης και Αλφάβητο των Δένδρων, καθώς κάθε γράμμα αντιστοιχεί σ' ένα δένδρο. Το Αλφάβητο αποτελείται από είκοσι γράμματα-ονόματα δένδρων και αντιστοιχεί σε μια συγκεκριμένη θέση πάνω στο χέρι. Με αυτό τον τρόπο, ολόκληρες μυστικές συζητήσεις λάμβαναν χώρα με το πραγματικό μήνυμα στη συμβολική γλώσσα, όσο διεξαγόταν η "φυσική" συζήτηση σχετικά με τον καιρό, την οικογένεια και την ζωή της κοινότητας. Το Αλφάβητο διαβαζόταν από κάτω προς τα επάνω, ενώ τα γράμματα αποτελούσαν συνδυασμό γραμμών που έτεμναν στην μέση μια οριζόντια ή κάθετη γραμμή.

Οι Κέλτες θεωρούσαν ότι η φύση ήταν η σύντροφος του πρωτόγονου ανθρώπου. Παρείχε υλικά για την διαβίωση του και γι' αυτό την λάτρευαν. Τα δένδρα ήταν οι γέφυρες ανάμεσα στον κόσμο του Ουρανού και της Γης. Τα κλαδιά και οι ρίζες τους συμβόλιζαν την σχέση ανάμεσα στον Ουρανό και τον Κάτω Κόσμο, η αλλαγή εποχών συμβόλιζε τον κύκλο της γέννησης, του θανάτου και της αναγέννησης. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Δρυίδες κατείχαν μεγάλη γνώση των φυτικών φαρμάκων και ότι τα φυτά διαδραμάτιζαν πολύ σημαντικό ρόλο στην διεξαγωγή μιας τελετής. Ιερά δέντρα ήταν:

- η σημύδα (σύμβολο της ανάστασης και της νέας ζωής)
- η φλαμουριά (σύμβολο του μαγικού και φυσικού κόσμου)
- η οξιά
- η αφροξυλιά (ιερό δέντρο των ζωτικών και προστάτης από ακάθαρτα πνεύματα)
- η φουντουκιά (βασικό συστατικό για την κατασκευή οργάνων μαντείας)
- η βελανιδιά
- η ιτιά
- η καρυδιά
- το έλατο (ως πέρασμα ανάμεσα στον επίγειο κόσμο και τον άλλο)

ΚΕΛΤΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ

Στην κέλτικη θρησκεία υπήρχαν πολλοί θεοί και θεές, οι οποίοι λατρεύονταν από όλους τους Κέλτες, μολονότι μπορεί να είχαν διαφορετικά ονόματα και ιδιότητες. Αυτές οι παν κέλτικες θεότητες αντιστοιχούν σε ένα μικρό ποσοστό των κέλτικων θεοτήτων. Από τις γνωστές 300 θεότητες, μόνον περίπου 60 μπορούν να συναντηθούν σε περισσότερες από μία περιοχές και από αυτές μόνον 20 με 30 είναι πανκέλτικες. Οι Κέλτες πίστευαν ότι οι θεότητες υπήρχαν σε όλες τις εκφάνσεις της φύσης και λάτρευαν τις φυσικές δυνάμεις χωρίς να τους αποδίδουν ανθρωπομορφικά χαρακτηριστικά, όπως άλλοι λαοί (Ελληνες, Ρωμαίοι, Αιγύπτιοι). Αυτό άλλαξε, καθώς οι επιρροές από τους λαούς αυτούς άρχισαν να γίνονται αισθητές και έτσι σταδιακά οι Κέλτες απέδωσαν στους

θεούς τους ανθρώπινη μορφή προχωρώντας σε μια ρωμαϊκή πολυθεϊστική θεώρηση της θρησκείας τους.

Αν και δεν έχουμε γραπτά αρχεία από τους Δρυίδες αναφορικά στην ακριβή φύση των τελετουργικών τους και άλλων ιερών πράξεων, έχουμε ιστορίες που έχουν διασωθεί από επιγραφές, παραμυθάδες και λαογραφικές παραδόσεις, που επιβίωσαν με το πέρασμα των αιώνων στις κέλτικες περιοχές. Σύμφωνα με αυτές τις παραδόσεις, μερικές πανκέλτικες θεότητες αντιπροσώπευαν μεγάλα φυσικά φαινόμενα ή ουράνια σώματα, όπως τον ήλιο. Οι Κέλτες δεν λάτρευαν τον ήλιο, αλλά τον θεωρούσαν σύμβολο του θεϊκού στοιχείου. Λάτρευαν τον Lugh ή τον Taranis, θεό του κεραυνού, τον Toutatis, προστάτη θεό της φυλής, τον Belenos, θεό της θεραπείας και τον Cernunnos, κερασφόρο θεό. Λατρεύονταν και θεές, εκτός από την Danu, όπως η Sulis, θεά του νερού, η Matres, θεά του ουρανού και η Rhiannon, θεά των αλόγων. Η τελευταία ήταν πολύ σημαντική, καθώς τα άλογα διαδραμάτιζαν σημαντικό ρόλο στην κέλτικη μυθολογία. Η Rhiannon ήταν γνωστή από μια συλλογή μεσαιωνικών ουαλικών ιστοριών, το Mabinogion, όπου παντρεύεται τον βασιλιά Pwyll και αργότερα κατηγορείται ότι σκότωσε το βρέφος της. Ως τιμωρία της επεβλήθη να συμπεριφέρεται σαν άλογο και να μεταφέρει επισκέπτες στο βασιλικό συμβούλιο. Σύμφωνα με μια άλλη ιστορία υποχρεώθηκε να φοράει κολάρο στο λαιμό ως χαρακτηριστικό ενός θηρίου. Μια ακόμη θεότητα των αλόγων είναι η Macha, ίσως τριαδική θεότητα και αυτή, η οποία σχετίζεται με την μάχη και την σκληρότητα. Θεωρείται ότι είναι μια από τις μορφές της Morrighan, θεότητας της μάχης και της σφαγής. Άλλες μορφές της Morrighan ήταν η BadhbCatha και η Nemain.

Πολλοί θεοί λατρεύονταν στην τριαδική τους μορφή. Η ιδέα της τριπλής προσωπικότητας ενός θεού φαίνεται να σχετίζεται με την Ινδοευρωπαϊκή έκφραση. Ο Πυθαγόρας είδε το τρία ως τον τέλειο αριθμό των φιλοσόφων, την αρχή, τη μέση και το τέλος. Οι Έλληνες θεωρούσαν ότι ο κόσμος κυβερνούνταν από τρεις θεούς: τον Ουρανό(Δίας), τη Θάλασσα(Ποσειδώνας) και τον Κάτω Κόσμο(Άδης). Μια τέτοια τριπλή θεότητα ήταν και η Brighid, θεότητα της θεραπείας, της ποίησης και της σιδηρουργίας. Σχετίζεται με πολλές ιαματικές πηγές και πηγάδια. Άλλη λιγότερο γνωστή θεότητα της ίασης ήταν και η Airmed, στην οποία ήταν αφιερωμένη μια ιαματική πηγή, αλλά κατείχε και την θεραπευτική τέχνη της βοτανολογίας.

Στο κέλτικο πάνθεον υπήρχαν και μητέρες θεότητες όπως η Danu, η Rhiannon, η Macha και η Ernmas, όμως όλες τους διαδραμάτιζαν διάφορους ρόλους στην μυθολογία και τον κέλτικο συμβολισμό και δεν είναι δυνατό να περιοριστούν μόνο στον ρόλο της μητρότητας. Έτσι, μπορούσαν να είναι μητέρες, σιδηρουργοί, πολεμίστριες, θεραπεύτριες. Οι μητέρες θεότητες συχνά ήταν σύμβολα δημιουργίας, γέννησης, γονιμότητας, σεξουαλικής ένωσης και στοργής. Άλλοτε ήταν σύμβολα τιμωρίας και καταστροφής και μπορούσαν είτε να βοηθήσουν και να ευλογήσουν την κοινότητα είτε να την καταστρέψουν.

ΝΑΟΙ ΚΑΙ ΤΟΠΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

Οι κλασικές πηγές υποστηρίζουν ότι οι Κέλτες δεν είχαν ναούς(πριν τη γάλλο-ρωμαϊκή περίοδο)και ότι τα τελετουργικά τους τελούνταν σε φυσικά τοπία και δάση. Ωστόσο, οι Κέλτες άφησαν πίσω τους αρχαιολογικά μνημεία, κατασκευασμένα κυρίως από λίθους. Γιγάντιοι λίθινοι κύκλοι, όπως στο Avebury στο Wiltshire, στο Silbury Hill και φυσικά το γνωστότερο από όλα, το Stonehedge στη ΝΔ Αγγλία. Τα μνημεία αυτά εξυπηρετούσαν σκοπούς, όπως τον υπολογισμό των ισημεριών, των ηλιοστασίων και πολύπλοκων αστρικών και σεληνιακών συγχρονισμών. Με αυτά σχετίζονται και πλήθος αρχαιολογικών ευρημάτων, όπως χρυσών κοσμημάτων, διακοσμημένων λίθων και αγγείων, εργαλείων και οστών, μπρούτζινων τελετουργικών εργαλείων και ημιπολύτιμων λίθων, κυρίως κεχριμπαριού.

Κλείνοντας, τέσσερις είναι οι παράγοντες της κέλτικης θρησκείας και του πολιτισμού των Κελτών πριν τις επιρροές των Κλασικών και των Χριστιανών:

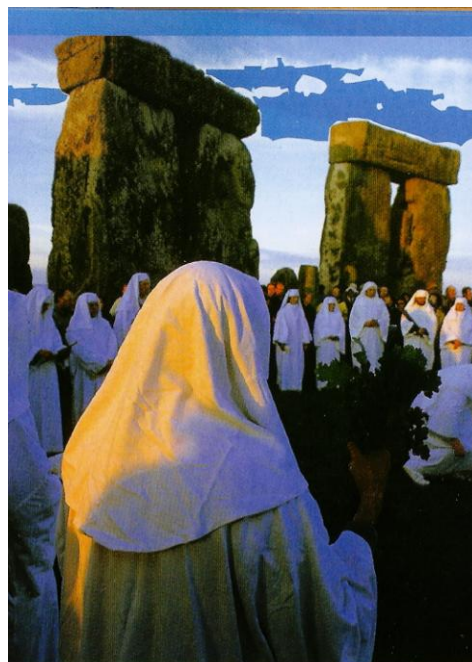
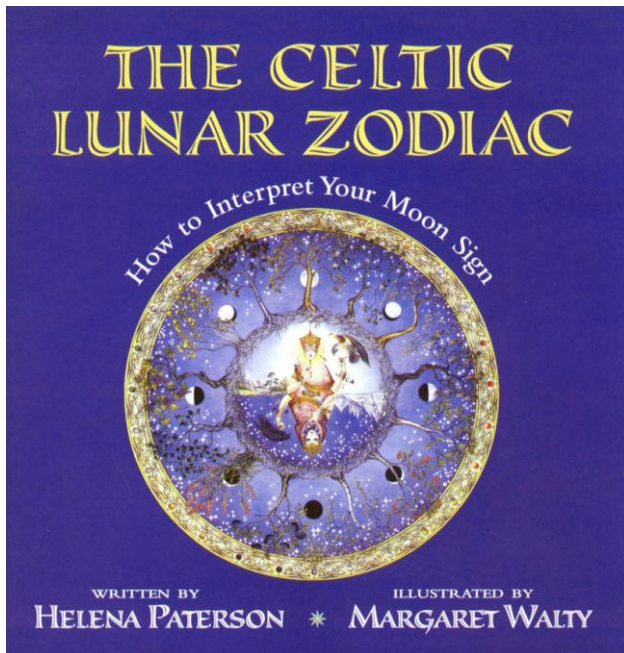
1)Έχουμε να κάνουμε με μια πληθώρα προκαταλήψεων και μαγικών πεποιθήσεων, συμπεριλαμβανομένης και τη ανθρωποθυσίας. Αυτά ποικίλουν από τόπο σε τόπο και δεν μπορούν να γενικευθούν.

2)Υπήρχε, σίγουρα, ένα φιλοσοφικό σύστημα σκέψης με κεντρικό στοιχείο την λατρεία του ήλιου, όχι ως θεού, αλλά ως εμβλήματος της θεϊκής δύναμης και διάρκειας με την πεποίθηση της αθανασίας της ψυχής.

3)Λατρεύονταν προσωποποιημένοι θεοί, όπως ο Lugh, η Morrighan κ.α. ως αντιπρόσωποι των φυσικών δυνάμεων ή προστατών των κοινωνικών νόμων.

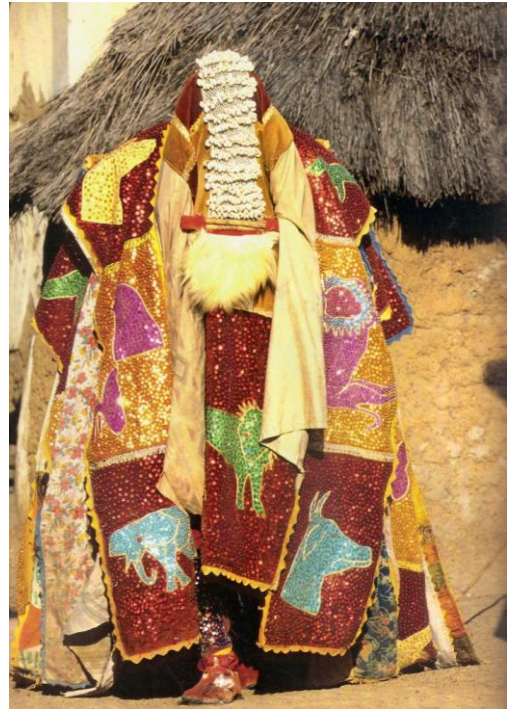
4)Οι Ρωμαίοι εντυπωσιάστηκαν από την ύπαρξη ανάμεσα στους Δρυΐδες ενός σώματος εκπαιδευτικών, οι οποίοι δίδασκαν τα φυσικά φαινόμενα και την εξήγησή τους, καθώς και την σύσταση το Σύμπαντος.

Σίγουρα, υπάρχουν πολλά περισσότερα στοιχεία για τον κέλτικο πολιτισμό και την θρησκεία αυτών των εξαιρετικών ανθρώπων, των Κελτών. Όμως ένα είναι γεγονός, το δέος και ο θαυμασμός, που πάντα θα προκαλούν στους σύγχρονους με το άκουσμα του ονόματός τους.

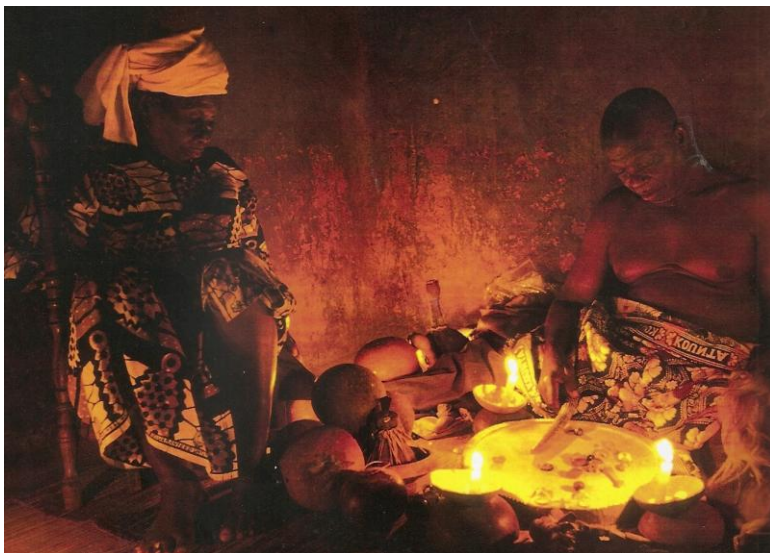
ABOVE: Druids celebrate the summer solstice at Stonehenge, UK

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ

Γενικότερα στην Αφρική επικρατεί το Ισλάμ ενώ ο χριστιανισμός έχει εξαπλωθεί κυρίως στην Αιθιοπία και στο Σουδάν. Όταν, όμως, αναφερόμαστε στα αφρικανικά θρησκευόμενα γίνεται λόγος κυρίως για τον χώρο που βρίσκεται νότια της Σαχάρας. Ο αριθμός τους απαντάται σε εκατοντάδες όσες είναι ούτως ή

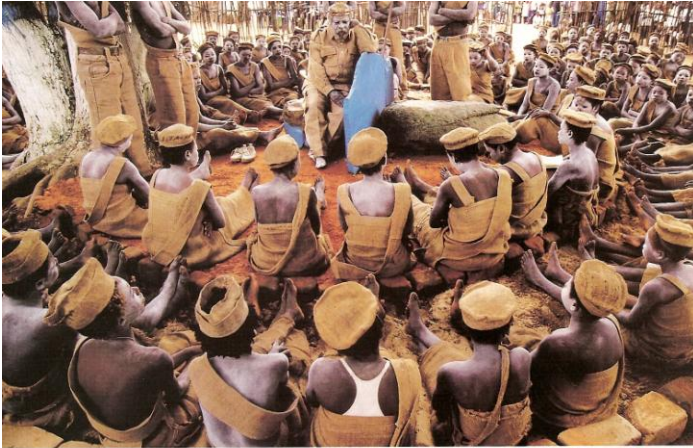
άλλως οι αφρικάνικες φυλές. Η πρώτη επαφή των ανθρώπων με αυτά κυριαρχείται από την αντίληψη ότι είναι υποανάπτυκτα. Στην πραγματικότητα όμως τα αφρικανικά θρησκευόμενα έχουν μια εσωτερική εξέλιξη δίχως να παραλείπεται το αρχέγονο στοιχείο.

οι πρώτες γραπτές μαρτυρίες υπάρχουν για το Κονγκό και τις κοιλάδες του ζαμπεση από τον 16 αιώνα στα λατινικά και πορτογαλικά. Οι πηγές που διαθέτουμε όμως σήμερα βασίζονται και σε προφορικές παραδόσεις και μύθους αλλά και σε εθνογραφικές μελέτες και ειδικές μονογραφίες και μύθους για ορισμένα από αυτά, καθώς ιερά κείμενα δεν υπάρχουν.

Συνήθως τα αφρικανικά θρησκευόμενα είναι κλειστά θρησκευόμενα ωστόσο η κοινή τους μελέτη οφείλεται στα κοινά χαρακτηριστικά τους.

Διδασκαλία

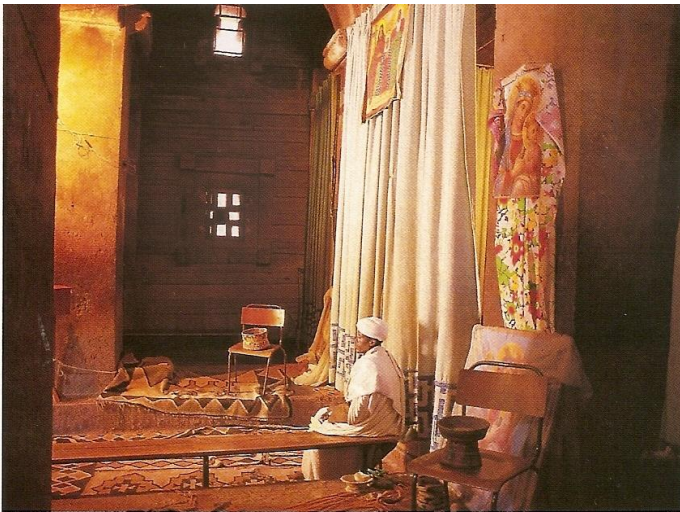
Όλοι σεβονται και τιμούν τον Τάτα Γκοντό. Στο πρόσωπό του δεν βλέπουν απλώς τον πνευματικό ηγέτη τους, αλλά την ίδια την ενσάρκωση του Αγίου Πνεύματος

Οι αφρικανικές θρησκείες συνδυάζουν αρχές υπερβατικότητας και εγκοσμιοτητας, πολυμορφίας και ενότητας. Οι απόψεις τους είναι μονοθεϊστικές και πολυθεϊστικές και περιέχουν ακόμη μια αντίληψη περί απρόσωπης δυνάμεως που έχει άμεση επιρροή στην καθημερινότητα τους. Σε ορισμένα θρησκευόμενα δεσπόζει μια πολυθεϊστική δομή που θυμίζει την αρχαία ελληνική θρησκεία ενώ άλλα διακρίνονται για τη μονοθεϊστική μορφή τους με τον ύψιστο θεό ως μονό κεντρικό άξονα της ανθρώπινης ζωής και του κόσμου.

Διακρίνονται 4 στρώματα δοξασιών:

- ύπαρξη υπέρτατου θεού
- δράση ισχυρών πνευμάτων η θεοτήτων
- επικοινωνία με προγονικά πνεύματα
- ενεργεία απροσδιόριστων μαγικών δυνάμεων

Ύψιστος θεός

Το εσωτερικό μιας λαξευτής εκκλησίας στη Λαλιπέλα

τα αφρικανικά θρησκευόμενα αναγνωρίζουν έναν μοναδικό υπέρτατο δημιουργό θεό τα ονόματα που τον δηλώνουν συχνά δεν ετυμολογούνται, εκφράζουν όμως σημαντικές πλευρές της υπάρξεως και του μυστήριου του και είναι διαφορετικά ανά φυλή (π.χ.κουοθ,νουερ,νγκαι,κικουγιου,κ.α.)

Ο θεός είναι υπερβατικός, απρόσιτος, εντελώς διαφορετικός από τους ανθρώπους τα ζώα και τα φυτά.

Υπερέχει άπειρα από τον άνθρωπο ,κατοικεί στον ουρανό και δεν έχει υλικό σώμα ούτε οποιονδήποτε άλλο φυσικό

περιορισμό αλλά είναι παράλληλα υπερβατικός και εγκόσμιος είναι αγαθός και ενδιαφέρεται για τα πλάσματα έτσι οι αφρικανοί αρκετές φορές επικαλούνται τη βοήθεια του.

Γνωρίζει τα πάντα ,έχει ασύγκριτη σοφία και γνώση. Βλέπει τα πάντα, ακούει τα άπαντα ,είναι πανταχού παρών τιμωρεί αυστηρά παραβάσεις των κανόνων που διέπουν τη ζωή της κοινωνίας.

Πνεύματα

Τα πνεύματα είναι προσωποποιημένα όντα, καλά ή κακά, που κατοικούν σε φυσικά όντα ή αντικείμενα, όπως ορισμένοι άνθρωποι, δέντρα, ζώα, λίμνες, ποτάμια, βουνά, εδαφικές περιοχές

σε φυσικά φαινόμενα, όπως ο άνεμος και η βροχή• Αλλά και σε φαινόμενα όπως οι επιδημικές αρρώστιες που θεωρούνται ότι είναι εξωτερικές εκδηλώσεις πνευμάτων. Πνεύματα επίσης είναι οι ψυχές των νεκρών και γενικά των προγόνων. Οι πρόγονοι αποτελούν τη μορφή εκείνη του υπερφυσικού, στην οποία περισσότερο από όλες απευθύνεται η αφρικανική θρησκευτικότητα. Αυτοί προστατεύουν την οικογένεια και εξασφαλίζουν τη γονιμότητα, την υγεία και γενικά την ευημερία της.

Στα πνεύματα, προγονικά ή μη, αποδίδεται σχεδόν καθετί που συμβαίνει. Έτσι, η πίστη σ' αυτά εξηγεί τα συμβαίνοντα στον κόσμο και δημιουργεί ένα γενικό πλαίσιο που δίνει νόημα στη ζωή και μάλιστα στις διάφορες δοκιμασίες

Προγονικά Πνεύματα

Σε μικρές γεωργικές φυλές προσδίδεται τιμή και ευλάβεια στους πρόγονους (λουκμπαρα,ταλενσι) Ενώ σε νομαδικές φυλές (μασαι,νουερ)δεν έχουν κεντρική σημασία. Σε αφρικανικές κοινωνίες όπου η συναίσθηση του υπέρτατου θεού είναι εντονότερη θεωρούνται ενδιάμεσα όντα μεταξύ ανθρώπων και θεών.

Στις αφρικανικές θρησκείες, ένα πνεύμα δεν έχει ακριβώς την έννοια ενός πρόσωπου που πέθανε αλλά ενός όντος διαφορετική της τάξεως από ότι ο άνθρωπος προτιμούν να διαμένουν σε περιοχές όπου ζούσαν ως άνθρωποι ,στους παρεστίους λίθους, σε διασταυρώσεις οδών, σε σιτοβολωνες, κοντα στις κατοικίες και τους τάφους της οικογενείας και γενικότερα δεν περιορίζονται σε συγκεκριμένο χώρο. Για ορισμένα εικάζεται οτι ζουν υπογείως ,αλλά ότι ζουν σε ορισμένα δέντρα ενώ μερικοί αφρικανικοί μύθοι αναφέρουν ότι κινούνται σε ένα ενδιάμεσο διάστημα μεταξύ ουρανού κα Άδη.

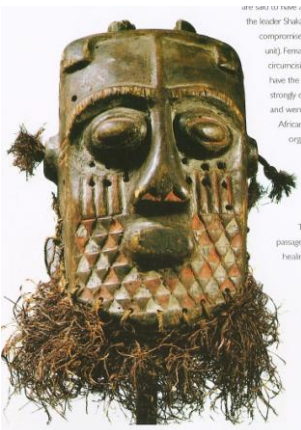
Ένα πνεύμα μπορεί να αναμειχτεί με οικογενειακές υποθέσεις και να προκαλέσει κάποια συμφορά ή αρρώστια . Έτσι αν συμβεί κάτι δυσάρεστο στη οικογένεια ενδιαφερόμενοι ζητούν να διαπιστώσουν ποιο είναι το πνεύμα που έχει δημιουργήσει το πρόβλημα.

Απρόσωπες Μαγικές Δυνάμεις

Είναι μια απρόσωπη ,αδιάφορη στο καλό και το κακό ενεργεία.

Οι αφρικανοί έχουν την πεποίθηση ότι υπάρχουν δυνάμεις που επηρεάζουν την υγεία, την ευεξία και γενικά την πορεία της ζωής και γ'αυτό το λόγο παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την κατάλληλη χρησιμοποίηση τους ώστε να μην επιφέρουν αρνητικά αποτελέσματα.

Κόσμος και Άνθρωπος

Οι αντιλήψεις που επικρατούν περί του κόσμου και του ανθρώπου είναι ότι ο κόσμος είναι δημιούργημα του θεού, ο οποίος μετά τη δημιουργία του τον συντηρεί μέσω κάποιων πνευμάτων-θεοτήτων.

όσον αφορά τον άνθρωπο, πλασθηκε από τον θεό και αρχικά είχε καλή σχέση μαζί του αλλά αργότερα απομακρύνθηκε από αυτόν λόγω κάποιου ατυχήματος η κάποιας συνειδητής πράξης ανυπακοής, γεγονός που στέρησε και την αθανασία του, με αποτέλεσμα τώρα να είναι τρωτός και ατελής. Παρ'ολα αυτά ο θεός συνεχίζει να ενδιαφέρεται γ'αυτόν. οι λατρευτές των αφρικανικών θρησκευμάτων συντελούν κάποιες λατρευτικές πράξεις όπου μετριάζουν τα προβλήματα της ζωής του, για τα οποία φαίνεται να ενδιαφέρονται περισσότερο καθώς δεν υπάρχουν προβληματισμοί για την σωτηρία στο υπερπέραν.

Βουντού

Η σωστή ονομασία του Βουντού είναι Βοντούν, που προέρχεται από αφρικάνικη λέξη και σημαίνει «πνεύμα». Επικράτησε κοινά γνωστή ως «Βουντού» που ουσιαστικά είναι παράφραση της αρχικής λέξης. Αν και το Βουντού έχει επικρατήσει να αναφέρεται ως σύστημα Μαγείας, η πραγματικότητα είναι πως είναι μια από τις αρχαιότερες θρησκείες του κόσμου, μετρώντας άνω των 6.000 ετών ύπαρξης. Παραμένει ζωντανή μέχρι σήμερα σε πολλά σημεία της υδρόγειου, με πολλά ονόματα αλλά και αιρέσεις. Μερικές από αυτές είναι η Κοντόμπλε, η Λούκουμι, η Μακούμπα, η Σέβι Λουά και η Γιορούμπα.

Τα Πιστεύω

Οι ακόλουθοι του Βοντούν πιστεύουν σε ένα Πάνθεο πνευμάτων, το Λόα. Η λέξη προέρχεται από την γλώσσα των Γιορούμπα και σημαίνει «μυστήριο». Αρχηγός που Πάνθεου είναι ο μοναχικός και άγνωστος Θεός Ολορούν. Στην κοσμολογία του Βοντούν αναφέρεται πως ο Ολορούν ανέθεσε στον Θεό Ομπατάλα (γιο του Ολορούν) την δημιουργία της γης και των πλασμάτων της. Με την

ολοκλήρωση του έργου, ο Ομπατάλα θέλησε να αναλάβει και την αρχηγία της δημιουργίας του, πράγμα που κατέληξε σε μάχη μεταξύ των 2 Θεών. Νικημένος ο Ομπατάλα οδηγήθηκε στην εξορία και παρέμεινε γνωστός ως ένας κακόβουλος Θεός.

Αμέσως μετά τον Ολορούν και τον Ομπατάλα, αναφέρονται εκατοντάδες πνεύματα

Αγκουέ - Πνεύμα της Θάλασσας

Αιντά Γουέντο - Πνεύμα του Ουράνιου Τόξου

Γεμάντζα - Πνεύμα των Νερών

Εζίλι - Πνεύμα της Αγάπης

Ερίνλε - Πνεύμα των Δασών

Ζάκα Όκο - Πνεύμα της Γεωργίας

Μπάκα - Δαίμονας που εμφανίζεται με μορφή ζώου

Μπαρόν Σαμεντί - Πνεύμα-Φύλακας των Τάφων

Ογκού Μπαλάντζο - Πνεύμα της Θεραπείας

Αμέσως μετά τα ανώτερα πνεύματα, το Πάνθεο συμπεριλαμβάνει και έναν μεγάλο αριθμό κατώτερων πνευμάτων, οι λεγόμενοι «μετ τετ» (αφέντες του νου) που κάθ' ένας από αυτούς αναλαμβάνει την προστασία και ενός ατόμου, από την στιγμή της γέννησής του μέχρι και τον θάνατό του.

Οι Τελετές Βοντούν

Ο σκοπός των τελετών Βοντούν είναι η επίκληση πνευμάτων ώστε να κερδισθεί η εύνοιά τους πάνω σε διάφορα θέματα, αλλά και τελετές που σκοπό έχουν καθαρά τον εορτασμό διαφόρων γεγονότων (π.χ. γάμος, γέννηση, έναρξη εποχής κλπ. ακόμα και τον θάνατο).

Οι τελετές εκτελούνται από ιερείς (Χούνγκαν) και ιέρειες (Μάμπο) κατά κανόνα στους κούνφουρ, δηλαδή στους ναούς, μας δεν είναι λίγες και οι φορές που εκτελούνται στην ύπαιθρο, όπου ο «ναός» συμπεριλαμβάνει μονάχα ένα τραπέζι ή κάποια λεία επιφάνεια που εξυπηρετεί τον σκοπό του ιερού.

Τελετουργικό

Όλες οι τελετές ακολουθούν κάποια βασικά δρώμενα τα οποία έχουν ως εξής:

Πριν από την ουσιαστική τελετή, πάντα προηγείται ένα καλό τσιμπούσι.

Στην συνέχεια, κατασκευάζεται το βέβε, ένα περίτεχνο σχέδιο φτιαγμένο από σπόρους καλαμποκιού, σιταριού, βρώμης και κρίθης, που διακοσμεί το πάτωμα γύρω-γύρω από το ιερό και δημιουργεί το όνομα του πνεύματος που ζητείται να επικαλεστεί.

Ξεκινά η μουσική με τύμπανα και κρόταλα, ενώ ταυτόχρονα όλοι οι παρευρισκόμενοι ψάλλουν επικλήσεις.

Ο Χούνγκαν και η Μάμπο ξεκινούν έναν εκστατικό χορό. Στον χορό τους συνοδεύουν οι Χούνσις, δηλαδή οι μαθητευόμενοι ιερείς και ιέρειες. Ο σκοπός του χορού έχει την κατάληψη κάποιου από τους χορευτές από το επικαλούμενο πνεύμα. Όταν αυτό συμβεί, ο υπό κατάληψη χορευτής μεταχειρίζεται από τους υπόλοιπους με ιδιαίτερο σεβασμό.

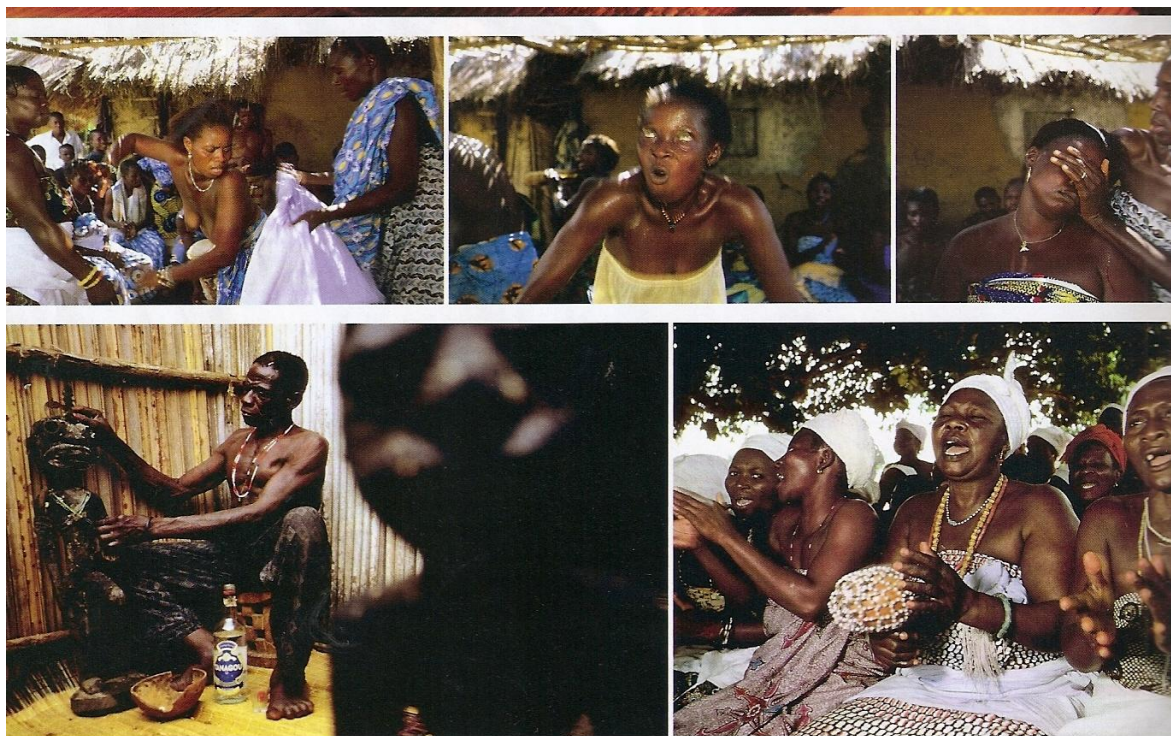
Ακολουθεί θυσία ζώου (συνήθως κατσίκας, αρνιού ή κότας/κόκορα) του οποίου το αίμα συλλέγεται σε τάσι. Το αίμα δίδεται στον υπό κατάληψη για να πει, και έτσι πιστεύεται ότι το πνεύμα ικανοποιεί την πείνα του, είναι ευχαριστημένο και έτοιμο να ακούσει ότι είναι αυτό που θέλουν να του ζητήσουν. Μετά, αποχωρεί από το σώμα του ανθρώπου που είχε καταλείψει.

Η τελετή κλείνει με το μαγείρεμα του ζώου που θυσιάστηκε, από το οποίο όλοι οι παρευρισκόμενοι πρέπει να φαν ένα κομμάτι.

Ο σκοπός της θυσίας δεν είναι μονάχα να χορτάσει το επικαλούμενο πνεύμα, αλλά και να καθαγιαστεί η τροφή για τους πιστούς. Οι ακόλουθοι του Βοντούν απαγορεύεται να φανε ζώο το οποίο δεν σκοτώθηκε με τον πρέπων τρόπο.

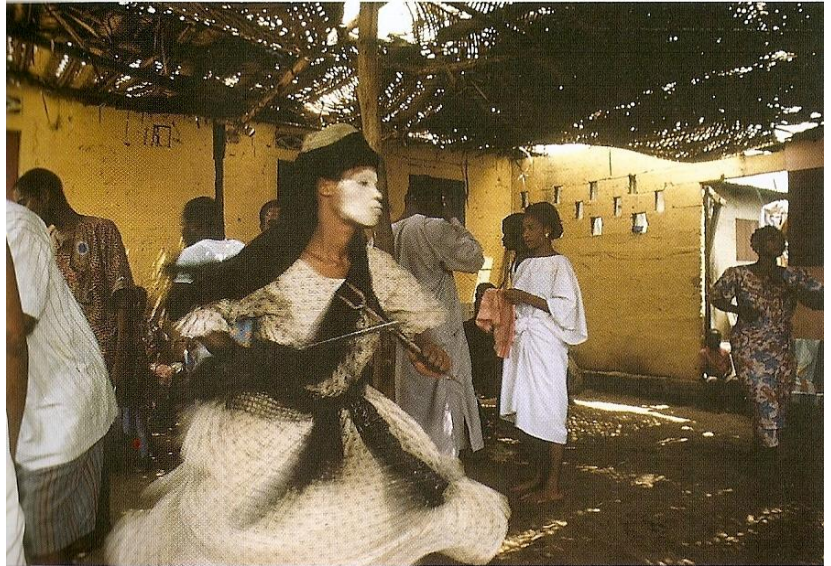
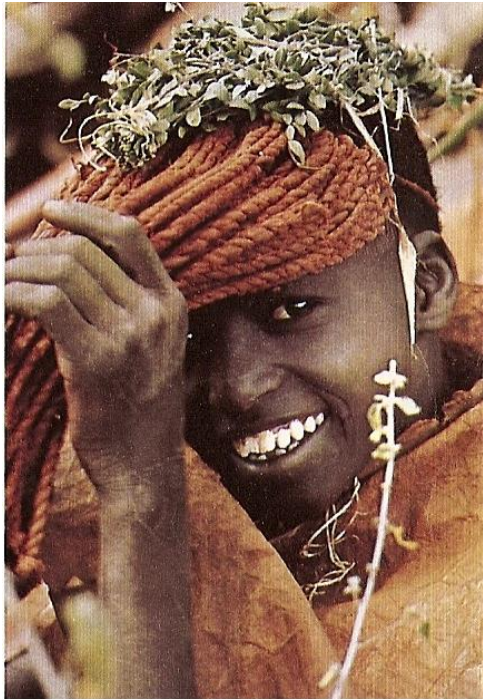
Ακόμα και σήμερα, η θρησκεία Βοντού επηρεάζει καθοριστικά όλο τον κόσμο, αριθμεί σε σύνολο πάνω από 60 εκατομμύρια πιστούς, είναι αναγνωρισμένη ως νόμιμη θρησκεία σε δεκάδες κράτη και είναι η επίσημη θρησκεία του Μπενίν.

Με την λανθασμένη εικόνα όμως που έχει δοθεί από τις κινηματογραφικές εταιρίες, έχουν δημιουργηθεί θρησκευτικά τάγματα που εξασκούν κακόβουλη Μαγεία και επονομάζονται τάγματα «Βοντού», τα όποια όμως αποτελούν αυθαίρετες ομάδες, απόλυτα καταδικαστές από την πραγματική θρησκεία Βοντούν και ουδέποτε αναγνωρίστηκαν έστω και ως αιρέσεις της.

Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΜΙΑΣ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΑΣ Η χρήση αλκοόλ και η μετάβαση των πιστών σε κατάσταση έκστασης μέσω ρυθμικών κινήσεων και μουσικών καταγράφεται και σε παραδοσιακά θρησκευτικά δόγματα του «λευκού κόσμου». Η τεράστια διαφορά των τελετών βοντού είναι πως η παρουσία της γυναίκας σε αυτές τις τελετουργίες όχι μόνο δεν αποκλείεται, αλλά αναδεικνύεται σε κορυφαίο παράγοντα.

Ο Σαμανισμός είναι ίσως η αρχαιότερη τέχνη του κόσμου που εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι σήμερα. Μελέτες αρχαιολόγων και ανθρωπολόγων κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο Σαμανισμός είναι ηλικίας τουλάχιστον 10.000 ετών, δεν αποκλείεται λοιπόν να μιλάμε για μια γνώση που κρατά μνήμες από τότε που ο Άνθρωπος στάθηκε στα πόδια του.

Τελετή βουντού στο Λομέ, Τόγκο. Η προέλευση του βουντού, συγκρητιστικής θρησκείας ιδιαίτερα διαδεδομένης στους Μαύρους των Αντιλλών και της Βραζιλίας, ανάγεται σε αφρικανικές μορφές ανιμισμού που έφεραν στην Αμερική οι νέγροι σκλάβοι.

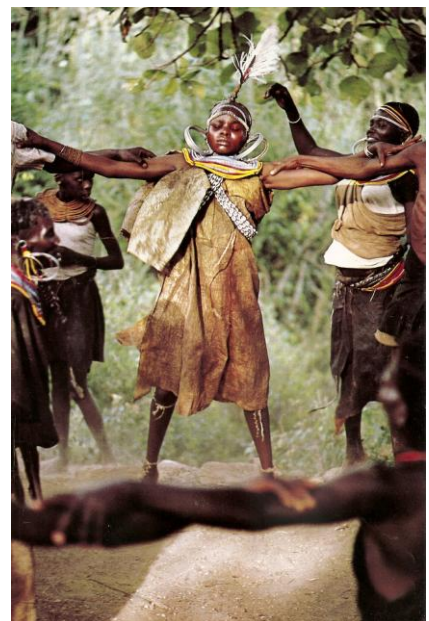
Αν και δείγματα Σαμανισμού βρίσκουμε στην αρχαία ιστορία λαών όλων των Ηπείρων, η φιλοσοφία και πρακτική του άνθισε και εξελίχθηκε ιδιαίτερα με τους Ιθαγενείς της Βορείου κυρίως Αμερικής (Ινδιάνοι), όπου και εξακολουθεί μέχρι σήμερα να εξασκείται.

Σα τελευταία χρόνια έχει αναπτυχθεί ιδιαίτερα ο Νέο Σαμανισμός, ο οποίος είναι ένα κράμα Παγανισμού και Σαμανισμού. Οι πρακτικές και η εκπαίδευση είναι σημαντικά πιο ακίνδυνες και πιο απλουστευμένες, αλλά από την άλλη η δύναμη δεν είναι εξίσου αποτελεσματική.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι αν και ο Σαμανισμός είναι περισσότερο φιλοσοφία παρά θρησκεία θεωρείται ο Πατέρας όλων των θρησκειών, και οι πρακτικές του θεωρούνται πρόδρομοι της Ιατρικής αλλά και της Μαγείας.

Σύμβολα σαμανισμού

Αράχνη: δημιουργικότητα, μοίρα πεπρωμένο
 Αρκούδα: δύναμη, προστασία, ενεργοποίηση του υποσυνείδητου
 Γεράκι: δύναμης της όρασης, διορατικότητα
 Πελαργός: γέννηση, τηλεπάθεια
 Πελεκάνος: αισιοδοξία, αυτοπεποίθηση
 Σάυρα: αντίληψη, διακριτικότητα
 Φάλαινα: δημιουργία
 Σκύλος: προστασία, πίστη, φιλία
 Κολιμπρί: ευτυχία, χαρά της ζωής
 Κοράκι: ο φύλακας της τελετουργικής μαγείας, ο νόμος της φύσης
 Γερανός: μακροβιότητα, δημιουργία μέσω συγκέντρωσης
 Άλογο: ταξίδια, δύναμη, ελευθερία
 Αετός: ελευθερία πνεύματος, δημιουργία, θεραπεία, δύναμη, διαφώτιση πνεύματος

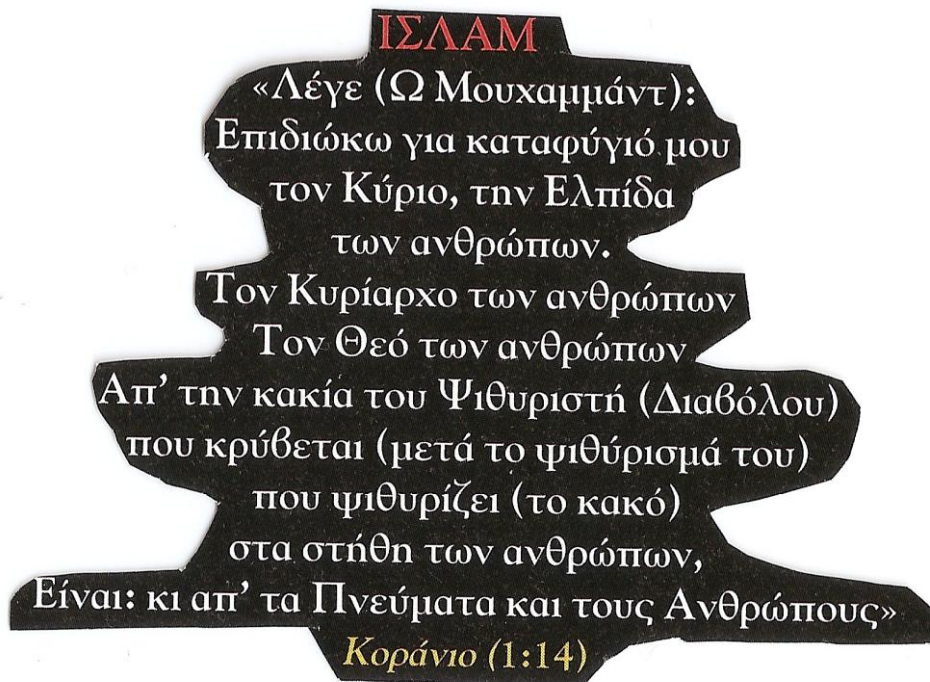
ΙΣΛΑΜ

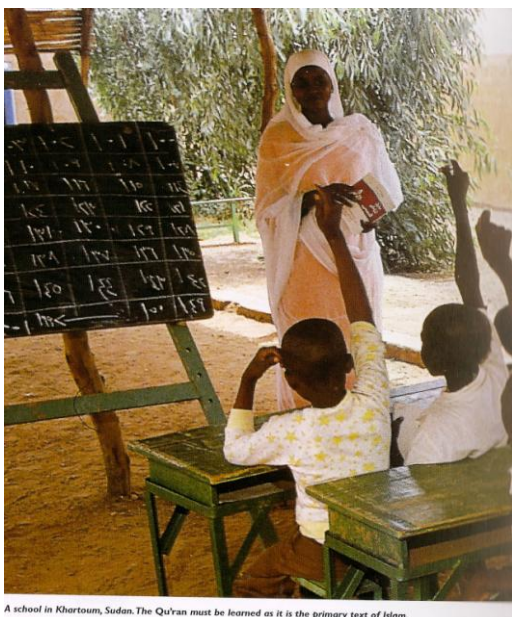
Το Ισλάμ είναι η νεότερη από όλες τις μεγάλες και ζωντανές σήμερα θρησκείες του κόσμου. Εμφανίστηκε για πρώτη φορά γύρω στα 610 μ.Χ. στη Μέκκα, την πόλη της άγονης κοιλάδας της Κεντρικής Αραβίας, όπου φυλασσόταν το μεγάλο ιερό του αραβικού κόσμου, η Κάαμπα, η οποία έγινε έπειτα το σύμβολο του Ισλάμ, και σταθεροποιήθηκε το 622 στη Μεδίνα, όπου ιδρύθηκε επίσημα και μεγάλωσε η ισλαμική κοινότητα (Ούμμα).

Ο κόσμος του Ισλάμ, ο οποίος υπερβαίνει σήμερα το ένα δισεκατομμύριο ανθρώπων, είναι ξαπλωμένος στα κεντρικά διαμερίσματα της γης και αποτελεί την μονοθεϊστική εκείνη θρησκευτική δύναμη, η οποία χωρίζει αλλά και ενώνει την Ανατολή με τη Δύση, τον Βορρά με τον Νότο.

Από τότε που εμφανίστηκε ως τις ημέρες μας έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του ιστορικού χάρτη της Εγγύς και Μέσης Ανατολής, και σήμερα βρίσκεται και πάλι στο επίκεντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος.

Η σημασία του δεν έγκειται μόνο στο ότι οι χώρες του ισλαμικού κόσμου διαθέτουν ένα σχεδόν τεράστιο απόθεμα πρώτης ύλης και αποτελούν μια ευρεία αγορά για τις βιομηχανικές χώρες. Παίρνοντας υπόψη τον αριθμό των οπαδών του (περίπου 1,2 δισεκατομμύρια σήμερα) το Ισλάμ είναι η δεύτερη μεγαλύτερη θρησκεία μετά τον Χριστιανισμό.

A school in Khartoum, Sudan. The Qu'ran must be learned as it is the primary text of Islam.

Το τέμενος του Data Ganj Baksh, στη Λαχώρα του Πακιστάν. Ο αιχμής των ναών είναι πάντοτε ανοιχτές στον κόσμο: ο καθενας μπορεί να μπει και να μείνει όσο θέλει

Οι Πέντε Στύλοι της Τήρησης

Κάθε μουσουλμάνος έχει 5 υποχρεώσεις στην ζωή του, τους Πέντε Στύλους της Τήρησης. Αυτοί είναι οι εξής, όπως περιγράφονται στο Κοράνιο:

1. Η ομολογία της πίστης, σαχάντα, ότι δηλαδή «Δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ! ο Μωάμεθ είναι ο προφήτης!»>>

2. Η προσευχή, σαλάτ (ή σαλάχ), η οποία πρέπει να γίνεται πέντε φορές την ημέρα κατά προτίμηση στο τζαμί κοιτάζοντας προς τη Μέκκα (κίμπλα), το πρωί μεταξύ χαραυγής και ανατολής του ήλιου, το μεσημέρι, γύρω στις 3 το απόγευμα, μετά την δύση του ήλιου, και το βράδυ όταν είναι σκοτάδι. Το Κοράνιο αναφέρει μόνο τρεις υποχρεωτικές προσευχές τονίζοντας κυρίως την μεσημβρινή προσευχή. Στη Χαντίθ όμως ξεκαθαρίζεται ο αριθμός των προσευχών και η χρονική στιγμή που πραγματοποιούνται.

3. Η ελεημοσύνη, ζακάτ, υποχρέωση δηλαδή να δίνει κανείς ένα ποσοστό του εισοδήματός του και της αξίας κάποιων ιδιοκτησιών στους φτωχούς. Δίνοντάς το, συμβάλλει στον εξαγνισμό της υπόλοιπης περιουσίας του.

4. Η νηστεία, σάουμ. Κατά τη διάρκεια του Ραμαζανιού, του 9ου μήνα του ισλαμικού ημερολογίου, απαγορεύεται το φαγητό, το ποτό και το κάπνισμα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.

5. Η ιερή αποδημία ή προσκύνημα, χατζ, στη Μέκκα, Κάθε πιστός τουλάχιστον μια φορά στη ζωή του θα πρέπει να επισκεφθεί τους ιερούς τόπους του Ισλάμ «αν μπορεί να αντεπεξέλθει στα έξοδα», τον 12ο μήνα του ισλαμικού ημερολογίου και αν μπορεί να εξασφαλίσει την διαβίωση της οικογένειάς του κατά την απουσία του.

Ο Χριστός στο Κοράνι

Ο Χριστιανισμός και ο Χριστός αναφέρονται σε 15 κεφάλαια του Κορανίου. Στόχος των αναφορών είναι ο τονισμός της διαφοράς της νέας θρησκείας με τη χριστιανοσύνη της Αραβικής Χερσονήσου. Ο Χριστός -ο οποίος αποκαλείται Ισά Ιμπν Μαριάμ (Ιησούς γιος της Μαρίας)- θεωρείται θνητός προφήτης (4: 169, 5: 19, 9: 30), πρόδρομος του Μωάμεθ, «απεσταλμένος που περιμένει τον απεσταλμένο», που ήρθε στον κόσμο με τρόπο υπερφυσικό από την «παρθένο Μαρία», ως δούλος του Αλλάχ (19: 30), προφήτησε από την βρεφική ηλικία (19: 31-34) και έκανε πολλά θαύματα (3: 43, 5: 109-115). Βασικό στοιχείο της κορανικής αντιχριστιανικής προσέγγισης είναι η σφοδρή κριτική του δόγματος της Αγίας Τριάδας. Σύμφωνα με το Ισλάμ, ο Ιησούς δεν σταυρώθηκε και δεν αναστήθηκε, αλλά οι αντίπαλοί του σκότωσαν κάποιον που του έμοιαζε ενώ ο Ιησούς επέστρεψε στον Θεό. Το Κοράνιο αναφέρεται με σεβασμό στην Μαρία (21: 91, 5: 99, 3: 37). Δεν την δέχονται όμως ως Θεοτόκο, αλλά ως μητέρα του Μεσσία. Την προσφωνούν Δέσποινά μας, κυρία μας Μαριάμ.

Τζιχάντ και βασικές θεωρήσεις του Ισλαμισμού

Στους πέντε αυτούς πυλώνες οι χαριζίτες μουσουλμάνοι πρόσθεσαν έναν ακόμα, την τζιχάντ. Η τζιχάντ είναι από τους πιο παρεξηγημένους όρους του Ισλάμ. Στο δυτικό κόσμο έχει επικρατήσει να τον αποδίδουμε ως ιερό πόλεμο, και πιστεύουμε ότι έτσι επιβεβαιώνεται η (υποτιθέμενη) μισαλλοδοξία των μουσουλμάνων. Το εξωθρησκευτικό ωστόσο νόημα της λέξης είναι πάλη και προσπάθεια. Υπάρχουν άλλες λέξεις που σημαίνουν τον πόλεμο. Θα ήταν λοιπόν ακριβέστερο να μιλάμε για «ιερή πάλη».

Τζιχάντ είναι η συνεχής προσπάθεια που πρέπει να καταβάλλει ο πιστός προς όφελος της κοινότητάς του αλλά και για την προστασία της πίστης του απέναντι σε οποιονδήποτε εχθρό, υλικό ή άυλο, εξωτερικό ή εσωτερικό. Η τζιχάντ, η οποία υπό συγκεκριμένες συνθήκες μπορεί να εκφραστεί και ως πραγματικός πόλεμος (στην περίπτωση άμυνας των πιστών απέναντι σε κάποιον εισβολέα, ας πούμε), επιτρέπει και τη χρήση βίας αλλά με πολύ συγκεκριμένους και αυστηρούς περιορισμούς: απαγορεύεται στον πιστό να βλάψει αθώους και επιβάλλεται η αποδοχή οποιασδήποτε ειρηνευτικής χειρονομίας από την πλευρά του εχθρού.

Τζιχάντ χαρακτηρίστηκε η άμυνα των μουσουλμάνων κατά των Ευρωπαίων την εποχή των Σταυροφοριών, εξ ου και η ταύτιση του όρου με την πολεμική του εκδοχή. Οι πόλεμοι τους οποίους ήταν αναγκασμένος να διεξαγάγει ο Μωάμεθ ήταν αμυντικοί και ξεκινούσαν πάντα από τους αντιπάλους.

Στο Ισλάμ ακόμα κι ο πόλεμος διέπεται από ηθικούς κανόνες και δεσμεύσεις. Έτσι, ο Μωάμεθ κατά την είσοδο του στη Μέκκα έδωσε εντολή στους μουσουλμάνους να μην αρχίζουν ποτέ πόλεμο, αν δεν προκληθούν πρώτοι, να μην σκοτώνουν γυναικόπαιδα, γέρους, μοναχούς, φελάχους, εμπόρους, να μην γίνονται λεηλασίες (σπίτια, δέντρα κλπ.), να μην σκοτώνουν τραυματίες, να μην καταδιώκουν λιποτάκτες, να μην σκοτώνουν ομήρους και να θεωρούν απαραβίαστες τις κλειστές πόρτες των σπιτιών: «Να πολεμάτε για χάρη του όσους σας πολεμούν, αλλά μην επιτίθεστε ποτέ πρώτοι. Ο Αλλάχ δεν αγαπά τους άδικους» (Σούρατ ελ Μπάκαρα Η Αγελάδα 190).

Το Κοράνι αναγνωρίζει τέσσερις τρόπους τζιχάντ: με την καρδιά, τη γλώσσα, το χέρι και το σπαθί. Από αυτούς ο τέταρτος είναι ο σπανιότερος και ο πρώτος ο πιο δύσκολος. Τα ιερά κείμενα του Ισλάμ αναφέρουν ότι όταν ο Μωάμεθ επέστρεψε από μια μάχη είπε: «Γυρίσαμε σήμερα από τη μικρή τζιχάντ. Πρέπει τώρα να στραφούμε στη μεγάλη τζιχάντ». Με αυτό εννοούσε ότι από τον πόλεμο κατά των εχθρών, που είναι εύκολος, οι πιστοί θα πρέπει τώρα στραφούν στη δύσκολη πάλη για τη βελτίωση του εαυτού τους.

Στην περίπτωση ένοπλου αγώνα εναντίον οποιουδήποτε εχθρού, οι μόνοι που μπορούν να τον

χαρακτηρίσουν τζιχάντ είναι οι θρησκευτικοί ηγέτες. Αυτοί θα κρίνουν αν βρίσκονται σε πραγματικό κίνδυνο η θρησκεία και ο λαός, και αν είναι απαραίτητη η χρήση βίας για την προστασία τους. Πολλές φορές, ωστόσο, έχει γίνει κατάχρηση του όρου από ομάδες που τον χρησιμοποιούν για να προσδώσουν θρησκευτικό περιεχόμενο στο σκοπό τους, ο οποίος μπορεί, ενίοτε, να μην έχει σχέση με θέματα πίστης ή προστασίας της. Η τρομοκρατία στο όνομα του ισλάμ, για παράδειγμα, ανήκει σε αυτές τις περιπτώσεις.

Αρκετοί είναι οι στίχοι του Κορανίου και των παραδόσεων του Ισλάμ σύμφωνα με τους οποίους ο Παράδεισος προσφέρεται σε όσους χάνουν τη ζωή του σε τζιχάντ. Πολλές ισλαμικές οργανώσεις έχουν επιλέξει ως τίτλο τη λέξη τζιχάντ. Γνωστότερες είναι το Κίνημα της Ισλαμικής Τζιχάντ στην Παλαιστίνη, η Αιγυπτιακή Ισλαμική Τζιχάντ, η Αλ Τζιχάντ της Υεμένης, η Αλ Τζιχάντ του Μπαγκλαντές και η Χαρακάτουλ Τζιχάντ του Πακιστάν.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Οι Σουνίτες είναι οι ορθόδοξοι μουσουλμάνοι, οι οποίοι δίνουν έμφαση στην «σούννα» (παράδοση) του προφήτη Μωάμεθ.

Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των Σουνιτών είναι η επιμονή στην πιστή τήρηση των γραφών του Κορανίου, που θεωρείται θεμέλιο του Ισλάμ, και της ισλαμικής παράδοσης, απ' όπου προέρχεται και η ονομασία τους. Οι αποφάσεις παίρνονται με βάση την ομοφωνία της κοινότητας. Τα δυο αυτά σημεία προσφέρουν στερεότητα και συνοχή στο δόγμα. Επίσης, θεωρούν ότι η διαδοχή του Μωάμεθ δεν χρειάζεται να είναι κληρονομική, γεγονός που αποτελεί την κύρια αιτία τριβών και συγκρούσεων με τους Σίιτες Μουσουλμάνους.

Χαρακτηριστικά οι Σουνίτες αναγνωρίζουν ως νόμιμους διαδόχους του Μωάμεθ τους τρεις πρώτους μετά από εκείνον χαλίφηδες δηλαδή τον Αμπού Μπεκρ, τον Ομάρ και τον Οσμάν. Σήμερα οι Σουνίτες διακρίνονται σε 4 επιμέρους θρησκευτικούς κλάδους τους Χονεφίτες, τους Μαλικίτες, τους Σαφείτες και τους Χανμπαλίτες.

Τα ονόματα αυτών των κλάδων λήφθηκαν από τα ονόματα που έφεραν οι ισάριθμοι μιάμηδες που διαδέχθηκαν τους παραπάνω αντίστοιχα χαλίφηδες, δηλαδή τον Χανίφα της Κούφας, τον Μαλίκ της Μεδίνας, τον Σάφι του Καΐρου και τον Χανμπάλ της Βαγδάτης.

Οι Σουνίτες θεωρούν ότι παραμένουν πιστοί στην παράδοση (σούννα), η οποία κατ' αυτούς αποτελείται από τις έξι Χαντίθ («Αναφορές») που συντάχθηκαν τον 3ο αιώνα μετά το Μωάμεθ (τον 9ο μ.Χ.). Αντίθετα οι Σίιτες αποδέχονται τη δική τους Χαντίθ.

Οι Σίιτες, θεωρούν τον Αλί Ιμπν Αμπί Ταλίμπ, τον γαμπρό του Προφήτη Μωάμεθ (ο Αλί ήταν εξάδελφος του Μωάμεθ και είχε παντρευτεί την κόρη εκείνου, τη Φατιμά), ως διάδοχό του στην ηγεσία της μουσουλμανικής κοινότητας. Ο Σιιτισμός είναι ένας από τους δυο κύριους κλάδους του Ισλάμ. Η λέξη προέρχεται από το αραβικό σι'α που σημαίνει «μερίδιο». Η Σι'ατ Αλί (αραβικά: , που σημαίνει «μερίδιο του Αλί») είναι μια από τις τρεις παλαιότερες υποδιαιρέσεις του Ισλάμ.

Μετά τον θάνατο του Μωάμεθ οι μουσουλμάνοι διχάστηκαν εξ αιτίας του ζητήματος της διαδοχής του. Η βασική αντίρρηση προήλθε από όσους πίστευαν ότι χαλίφης μπορεί να γίνει μόνο κάποιος άνθρωπος που κατάγεται από την οικογένεια του προφήτη. Οι υποστηρικτές αυτής της άποψης ονομάστηκαν σίιτες.

Οι Σηίτες έχουν ως αγίους μεγαλομάρτυρες, τον Αλί και τον γιο του Χουσεΐν, οι οποίοι δολοφονήθηκαν από τον Μωαβία, τον ιδρυτή της δυναστείας των Ομεϊαδών Χαλίφων. Μια φορά το χρόνο οι πιστοί του Σιιτισμού, σε ανάμνηση των μαρτυριών του Χουσεΐν, αυτομαστιγώνονται και αυτόβασανίζονται σε λατρευτικές εκδηλώσεις που κρατούν 10 μέρες.

Ως κύριος κλάδος του Ισλάμ, ο Σιιτισμός υποδιαιρείται στα ακόλουθα ρεύματα:* Ιμαμίτες (Δωδεκατίτες), οι οποίοι αποτελούν το μεγαλύτερο ρεύμα των Σιιτών (περ. το 80 τοις εκατό) και ζουν σήμερα κυρίως στο Ιράν, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και στο Λίβανο.

* Ισμαηλίτες (Ισμαΐλί), οι οποίοι αποτελούν τον δεύτερο σε μέγεθος σιιτικό κλάδο, ζουν στη Συρία, στο Αφγανιστάν, στο Πακιστάν και στην Ινδία.

* Ζαϊνίτες, οι οποίοι ζουν κυρίως στη βόρεια Υεμένη και αποτελούν το 40-45 του πληθυσμού της.* Αλεβήδες (στην τουρκική γλώσσα Alevi), οι οποίοι είναι θρησκευτική και πολιτιστική

κοινότητα στην Τουρκία, με δεκάδες εκατομμύρια μέλη. Ο Αλεβισμός θεωρείται ένας από τους κύριους κλάδους του Σιιτισμού. Η ονομασία των Αλεβήδων προέρχεται από το όνομα του γαμπρού του Μωάμεθ, Αλί Ιμπν Αμπού Ταλίμπ, ο οποίος όπως προαναφέρθηκε, είχε παντρευτεί την πιο αγαπημένη από τις τέσσερις κόρες του Μωάμεθ, την Φατιμά. Σήμερα οι Αλεβήδες υποστηρίζουν το λαϊκό κράτος, όπως το εισήγαγε ο Κεμάλ Ατατούρκ. Βασικά χαρακτηριστικά του Αλεβισμού είναι: Αγάπη και σεβασμός για όλους τους ανθρώπους («Το σημαντικό δεν είναι η θρησκεία, αλλά το να είσαι ανθρώπινο ον»).

Ανεκτικότητα απέναντι σε άλλες θρησκείες κι εθνικές ομάδες («αν πληγώσεις κάποιον, οι τελετουργικές προσευχές που έχεις κάνει δεν αξίζουν τίποτα»).

Σεβασμός για τους εργαζόμενους («η υψηλότερη πράξη λατρείας είναι να εργάζεσαι»).

Ισότητα ανδρών και γυναικών. Τα δυο φύλα προσεύχονται δίπλα-δίπλα και ασκείται μονογαμία.

Οι Χαριζίτες μουσουλμάνοι (ή κα'αριτζίτες, από το ρήμα κριζ, «αποχωρώ») αρνήθηκαν να

Ώδη κίνηση του στροβιλισμού των δερβίσηδων συμβολίζει μια φάση του πνευματικού ταξιδιού προς την ανδιστική αγάπη.

ΤΟΥΡΚΙΑ

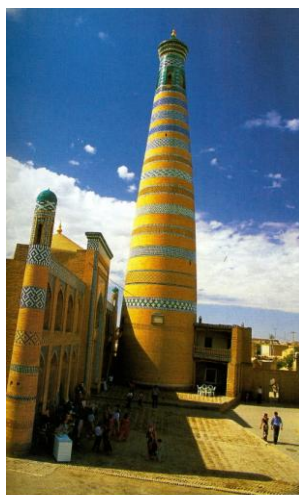
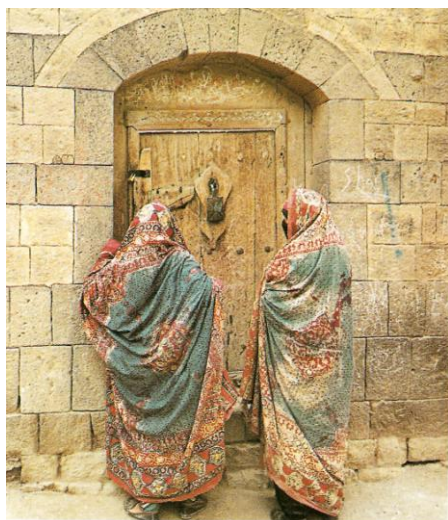
αποδεχτούν την καθιέρωση των δυναστειών και ισχυρίστηκαν ότι το αξίωμα του χαλίφη θα έπρεπε να περιέρχεται στον πιο ευσεβή μουσουλμάνο, ακόμα και σε έναν Αιθίοπα σκλάβο, όπως χαρακτηριστικά είπαν. Κοινότητες Χαριζιτών υπάρχουν σήμερα στην Αλγερία, το Ομάν και τη Ζανζιβάρη.

Οι Αχμαντίγια είναι τα μέλη μιας νεότερης και πιο δραστήριας μουσουλμανικής θρησκευτικής ομάδας (αίρεσης), τα μέλη της οποίας ακολουθούν τη διδασκαλία του Ινδού μουσουλμάνου Μιρζά Γκουλάμ Αχμάντ ο οποίος ισχυρίστηκε ότι είναι προφήτης και υιοθέτησε κάποιες από τις απόψεις του Ινδού μουσουλμάνου νεωτεριστή Σαγίντ Αχμάντ Χαν. Ο Γκουλάμ Αχμάντ έζησε στα τέλη του 19ου αιώνα.

Οι Αχμαντίγια δραστηριοποιούνται μέσω της προπαγάνδας και των μεταφράσεων του Κορανίου σε ευρωπαϊκές γλώσσες. Ο Γκουλάμ Αχμάντ προσπάθησε να συνθέσει όλες τις θρησκείες του

κόσμου υπό το Ισλάμ. Ισχυρίστηκε ότι ο ίδιος αποτελούσε σύγχρονη έκφανση του Μωάμεθ, του Ιησού στη Δευτέρα Παρουσία του και του Κρίσνα των Ινδουιστών.

Υπάρχουν και πολλά άλλα μικρότερα ισλαμικά ρεύματα (αιρέσεις), όπως οι Δρούζοι του Λιβάνου, οι Φατιμίτες που θεωρούν πνευματική κεφαλή την κόρη του Μωάμεθ και σύζυγο τού Αλί, Φατιμά (άσπιλο) και υπάρχουν στο Μαρόκο και στην Τύνιδα, οι Δερβίσηδες κ.ά

Ο μιναρέϊ Ισλαμ Χάτζι, ο κατώ Χαρντ κηπίργος κοιμητοποιίας

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

World religions

Υδρία εκπαιδευτική εγκυκλοπαίδεια

Ατλας γεωγραφικός και γεωπολιτικός

100 θαύματα του κόσμου εκδόσεις Καπακωτσογλου

Εκπαιδευτική ελληνική εγκυκλοπαίδεια (του πανεπιστημίου Αθηνών)

Επιμορφωτική Γενική Παγκόσμια εγκυκλοπαίδεια Εκδόσεις Φάρος

<http://bolko.wordpress.com/tag/%CE%B1%CF%86%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AC-%CE%B8%CF%81%CE%B7%CF%83%CE%BA%CE%B5%CF%8D%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/>

<http://encyclopedia2.thefreedictionary.com/Celtic+religion>

<http://www.webcrawler.com/info.wbcrl.305.09/search/web?q=celtic+ancient+religion&cid=147580733&ad.network=s&ad.keyword=celtic%20ancient%20religion&ad.creative=26820262373&ad.position=1t2&ad.placement=&ad.matchtype=b&ad.aceid=&ad.ismobile=&ad.device=c&ad.devicemodel=&ad.segment=info.wbcrl.305.09>

http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Celtic_deities

http://en.wikipedia.org/wiki/Celtic_pantheon

<http://blogs.auth.gr/ziaka/files/2013/03/ISLAM.pdf>

ΣΙΝΤΟΪΣΜΟΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ: ΒΑΝΔΟΥΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΝΤΙΝΙ ΑΝΤΡΙΑΝΝΑ, ΠΑΠΑΒΕΝΕΤΙΟΥ ΑΝΝΑ

Σίντο

ΟΡΙΣΜΟΣ

Ο σιντοϊσμός είναι η παραδοσιακή θρησκεία της Ιαπωνίας. Ο όρος «σίντο» (Ο Δρόμος των «Κάμι») χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά τον 6^ο αιώνα προκειμένου να διαφοροποιηθούν οι πρακτικές και τα δόγματά του από αυτά του βουδισμού που ήταν ξένη θρησκεία. Η θρησκεία αυτή βασίζεται σε ανιμιστικές πεποιθήσεις των αρχαίων γιαπωνέζων και είναι επηρεασμένη από τον βουδισμό. Αντικείμενα προσκύνησης είναι πολλές θεότητες («κάμι») και οι ψυχές των νεκρών. Κάθε χωριό έχει τα δικά του «κάμι».

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΟ ΚΑΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ

Η γένεση του Σίντο.

Υπάρχουν διαφορετικές εκδοχές για το πώς προέκυψε το σίντο. Σύμφωνα με μια εκδοχή, το σίντο μεταλαμπαδεύτηκε από τα ηπειρωτικά κράτη (αρχαία Κίνα, Κορέα). Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, γεννήθηκε στα Ιαπωνικά νησιά την εποχή του Τζομόν (13 000 π.Χ. μέχρι 300 μ.Χ.) και σε κάθε νησί δημιουργήθηκε μια διαφορετική παραλλαγή.

Είναι αξιοπαρατήρητο ότι όλες οι ανιμιστικές πεποιθήσεις είναι παρόμοιες για όλους τους γνωστούς πολιτισμούς σε ορισμένο στάδιο ανάπτυξης. Αλλά από όλους τους μεγάλους πολιτισμούς, μόνο στην Ιαπωνία δεν ξεχάστηκαν με την πάροδο του χρόνου, αλλά μόνο εν μέρει τροποποιήθηκαν και ενσωματώθηκαν στην κρατική θρησκεία.

Το σίντο ως κρατική θρησκεία.

Η γένεση του σίντο ως κρατικής θρησκείας της Ιαπωνίας ανάγεται στην περίοδο του 7^{ου}-8^{ου} αι. μ.Χ., όταν η χώρα ενώθηκε υπό την εξουσία του κυβερνήτη της Κεντρικής Περιφέρειας Γιαμάτο. Κατά τη διαδικασία της ολοκλήρωσης των διαφόρων παραλλαγών του σίντο, δημιουργήθηκε ένα ιεραρχικό σύστημα μυθολογίας, στο οποίο την ύψιστη θέση κατείχε η θεά του Ηλίου, Αματεράσου, η οποία θεωρείται η προ-προγιαγιά του αυτοκράτορα Τζίζιμου (711 π.Χ. - 585 μ.Χ.), του θρυλικού θεμελιωτή της Ιαπωνίας. Στις αμέσως κατώτερες θέσεις της ιεραρχίας τοποθετούνται οι τοπικές θεότητες και οι θεοί των γενών. Σε αντιστοιχία με αυτό το σύστημα, διαμορφώθηκε ο επίσημος κατάλογος των κρατικών θρησκευτικών γιορτών.

Η 43^η αυτοκράτειρα Γκεμμέι (661-721) διέταξε να συγκεντρωθούν όλοι οι μύθοι όλων των γενών που ζουν στα νησιά της Ιαπωνίας. Έτσι, το 712 μ.Χ. συντάχθηκε η «Καταγραφή των Πράξεων της Αρχαιότητας» (Κοτζίκι), ενώ το 720 μ.Χ., τα «Χρονικά της Ιαπωνίας» (Νιχονσιόκι, Νιχόνγκι). Αυτές οι μυθολογικές συλλογές μετατράπηκαν σε βασικά κείμενα του σίντο, δηλ. έγιναν οι «Ιερές Γραφές» του σίντο. Κατά τη σύνταξή τους, η μυθολογία προσαρμόστηκε ελαφρά στο πνεύμα της εθνικής ενότητας των ιαπώνων και της θεμελίωσης της εξουσίας της εκάστοτε δυναστείας. Το 947 εμφανίστηκε η συλλογή «Ενγκισίκι» (Συλλογή τελετουργιών της εποχής Ένγκι), που περιλαμβάνει αναλυτικά το τελετουργικό μέρος του κρατικού σίντο. Τέλος, το 1087 επικυρώθηκε ο επίσημος κατάλογος των κρατικών ναών της αυτοκρατορικής οικογένειας. Οι κρατικοί ναοί χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες: α) επτά ιερά, που συνδέονται με θεότητες της αυτοκρατορικής δυναστείας, β) επτά ναοί που ήταν οι πιο σημαντικοί από την άποψη της ιστορίας και της μυθολογίας, γ) οκτώ ναοί των τοπικών θεοτήτων και των θεών των γενών με τη μεγαλύτερη επιρροή.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΟ

Η Φιλοσοφία του Σίντο

Θεμελιακή αρχή του σίντο είναι η θεοποίηση των φυσικών δυνάμεων και φαινομένων και η προσκύνησή τους. Θεωρείται ότι τα πράγματα έχουν τη δική τους ψυχή («κάμι»). Οι «κάμι» μπορούν να ζουν στη γη μέσα στα υλικά, όχι κατ' ανάγκην μόνο στα έμψυχα, αντικείμενα. Μερικά «κάμι» θεωρούνται ψυχές μιας περιοχής ή ορισμένων φυσικών αντικειμένων, όπως για παράδειγμα το πνεύμα ενός συγκεκριμένου βουνού. Άλλα πάλι προσωποποιούν οικουμενικά φυσικά φαινόμενα, όπως η «Αματεράσου ομικάμι» - η θεά του ήλιου. Προσκυνοούνται τα «κάμι» που είναι φύλακες των οικογενειών και των πεθαμένων προγόνων που θεωρούνται φύλακες των απογόνων τους. Το σίντο περιλαμβάνει στοιχεία μαγείας, τοτεμισμού, την πίστη στην δύναμη διάφορων φυλαχτών και χαϊμαλιών. Είναι δυνατή η προστασία από εχθρικά «κάμι» ή η υποταγή των «κάμι» με τη βοήθεια ειδικών τελετουργιών.

Η βασική πνευματική αρχή του σίντο είναι ότι η ζωή πρέπει να βρίσκεται σε αρμονία με τη φύση. Σύμφωνα με τις αντιλήψεις του σίντο, ο κόσμος είναι ένα ενιαίο περιβάλλον, όπου συμβιώνουν οι «κάμι», οι άνθρωποι και οι ψυχές των νεκρών. Οι «κάμι» είναι αθάνατοι και βρίσκονται σε αέναο κύκλο γένεσης και θανάτου, με τη βοήθεια του οποίου ανανεώνονται τα πάντα στον κόσμο μας. Ωστόσο, ο αέναος κύκλος δεν επαναλαμβάνεται επ' άπειρον, αλλά σταματά με την καταστροφή του κόσμου, μετά από την οποία αποκτά νέα μορφή. Στο σίντο δεν υπάρχει έννοια «σωτηρίας». Αντί αυτής, ο καθένας καθορίζει τη φυσική του θέση στον κόσμο με τα αισθήματά του, τα κίνητρά του και τις πράξεις του.

Η Έννοια του Καλού και του Κακού

Η έννοια του καλού και του κακού στον σιντοϊσμό διαφέρει από τις Ευρωπαϊκές έννοιες (π.χ. στο χριστιανισμό). Ενώ στον Ευρωπαϊκό πολιτισμό οι έννοιες αυτές είναι απόλυτες και αφηρημένες, στον σιντοϊσμό είναι σχετικές και συγκεκριμένες. Έτσι, η διαμάχη ανάμεσα σε ένα εκ φύσεως εχθρικό «κάμι» και σε ένα άλλο που μπορεί να έχει προσωπικούς λόγους να είναι εχθρικό δεν κάνει το ένα από αυτά απόλυτα «καλό» και το άλλο απόλυτα «κακό».

Στον αρχαίο σιντοϊσμό, το καλό και το κακό συμβολιζόταν τους όρους «γιόσι» (καλό) και «άσι» (κακό), το νόημα των οποίων δεν υποδηλώνει απόλυτη ψυχική κατάσταση, όπως στον Ευρωπαϊκή Ηθική, αλλά την παρουσία ή απουσία πρακτικών αξιών και την καταλληλότητα για την εφαρμογή τους στη ζωή. Οι έννοιες του καλού και του κακού κατανοούνται στον σιντοϊσμό με αυτό τον τρόπο μέχρι και σήμερα. Και το καλό και το κακό είναι σχετικά, η αξιολόγηση μιας συγκεκριμένης πράξης εξαρτάται εντελώς από τις περιστάσεις και τους σκοπούς που έθεσε ο πράτων. Αν ο άνθρωπος λειτουργεί με ειλικρίνεια, ανοικτή καρδιά, δέχεται τον κόσμο όπως είναι, αν η συμπεριφορά του είναι καλή, τότε πιθανόν αυτός ο άνθρωπος να θεωρείται καλός, τουλάχιστον απέναντι στον εαυτό του και τον κοινωνικό του περίγυρο. Καλή πράξη θεωρείται η συμπαράσταση στους γύρω ανθρώπους, ο σεβασμός στους ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας ή υψηλότερης κοινωνικής τάξης, η ικανότητα συμβίωσης και συνεργασίας με άλλους ανθρώπους. Απορρίπτεται η κακία, ο εγωισμός, ο αθέμιτος ανταγωνισμός, η έλλειψη ανεκτικότητας. Κακό θεωρείται οτιδήποτε διαλύει την κοινωνική τάξη, καταστρέφει την αρμονία του κόσμου και εμποδίζει την υπηρεσία των «κάμι».

Η ψυχή του ανθρώπου δεν έχει αμαρτίες εξαρχής. Ο κόσμος είναι εξαρχής καλός, δηλαδή σωστός, αν και όχι κατ' ανάγκην αγαθός. Αλλά το κακό («μάγκα») μεταφέρεται απ' έξω από τα κακά πνεύματα («μαγκατσούχι»), τα οποία εκμεταλλεύονται τις αδυναμίες των ανθρώπων τους πειρασμούς και τις μύχιες σκέψεις τους. Με τον τρόπο αυτό, το κακό, σύμφωνα με τον σιντοϊσμό, είναι μια «ασθένεια» του κόσμου ή του ανθρώπου. Το να προξενείται κακό σε έναν άνθρωπο δεν είναι φυσικό. Ο άνθρωπος κάνει μια κακή πράξη όταν εξαπατάται ή αυταπατάται κι όταν δεν ξέρει ή δεν μπορεί να αισθάνεται ευτυχισμένος ανάμεσα στους ανθρώπους, όταν η ζωή του είναι άσχημα και φαύλη.

Έτσι, αφού δεν υπάρχει απόλυτη έννοια καλού και κακού, δεν είναι δυνατόν να τα ξεχωρίσουμε παρά μόνον ατομικά. Για την ορθή κρίση τους απαιτείται επαρκής αντίληψη της πραγματικότητας («ο νους να είναι «καθρέφτης» της πραγματικότητας») και μέθεξη στο θείο. Ο άνθρωπος μπορεί να φτάσει αυτή την κατάσταση (της μέθεξης με το θείο) ζώντας σωστά και φυσικά, καθαρίζοντας το σώμα και την ψυχή του και προσεγγίζοντας τα «κάμι» μέσω ιεροτελεστίας (σε

αντίθεση με το χριστιανισμό), όπου τα νεκροταφεία βρίσκονται κοντά στις εκκλησίες). Όμως, υπάρχουν παραδείγματα ναών σε τοποθεσίες μνημείων σημαντικών ανθρώπων. Στην περίπτωση αυτή ο ναός αφιερώνεται στο πνεύμα του θανόντος στον τόπο εκείνο. Εκτός από αυτό, οι σιντοϊστικές αντιλήψεις για την προστασία από τους νεκρούς των ζώντων συγγενών τους δημιούργησαν την παράδοση να κτίζονται όμορφα μνημεία στους τάφους των νεκρών και να επισκέπτονται τα μνημεία των προγόνων.

Σίντο και Θάνατος

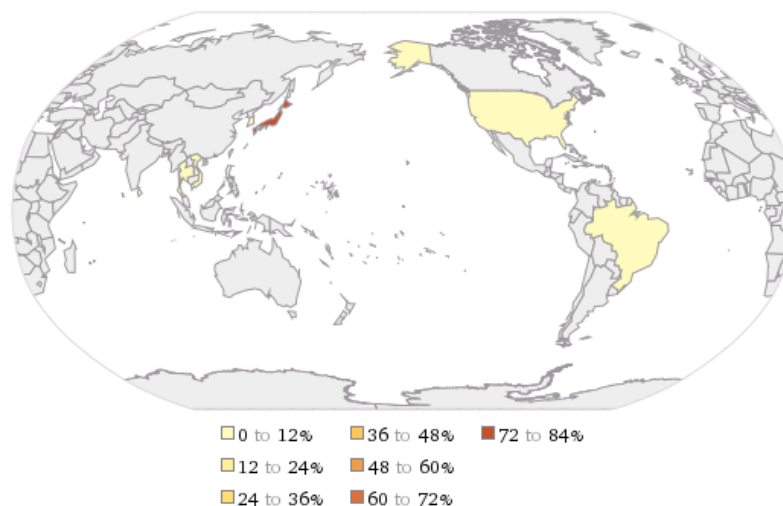
Θάνατος, ασθένειες και αίμα, σύμφωνα με το σίντο, είναι η δυστυχία. Παρ' όλ' αυτά, ο θάνατος, ο τραυματισμός και η ασθένεια καταστρέφουν την καθαρότητα του σώματος και της ψυχής, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη λειτουργία στο ναό. Απόρροια αυτού, οι πιστοί που ασθενούν, υποφέρουν από αιμορραγούσες πληγές ή βίωσαν πρόσφατα θάνατο συγγενών δεν πρέπει να συμμετέχουν στη λειτουργία των ναών και τις γιορτές. Όμως, όπως σε όλες τις θρησκείες, μπορεί να προσεύχεται στο σπίτι και να ζητήσει από τα «κάμι» ταχεία ανάρρωση ή να απευθυνθεί στα πνεύματα των νεκρών που, σύμφωνα με το σιντοϊσμό, προστατεύουν τους ζώντες συγγενείς τους.

Λόγω αυτής της στάσης προς το θάνατο, που δεν είναι συμβατή με την ενεργή επικοινωνία με τα «κάμι», οι παραδοσιακοί ιερείς του σιντοϊσμού δεν έκαναν νεκρικές τελετουργίες στο ναό και δεν κήδευαν νεκρούς γύρω από το ναό.

Η ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΙΝΤΟΪΣΜΟΥ

ΧΩΡΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ
ΙΑΠΩΝΙΑ	106 εκατομμύρια (84% του πληθυσμού, 1997)	97%
ΗΠΑ	61.000 (<0,1% του πληθυσμού, 2005)	2,2%
ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ	29.000 (<0,1% του πληθυσμού, 2005)	1%
ΒΡΑΖΙΛΙΑ	7.000 (<0,1% του πληθυσμού, 2005)	0,3%
ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ	1.000 (<0,1% του πληθυσμού, 2005)	0,04%

Κατανομή κατά χώρα

Πηγή: WolframAlpha, Computational Knowledge engine
<http://www.wolframalpha.com/input/?i=Shinto> (πρόσβαση 19/3/2014)

Η ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Η Ιαπωνική μυθολογία αποτελείται από ένα σύστημα δοξασιών από στοιχεία της σιντοϊστικής και βουδιστικής παράδοσης και της λαϊκής θρησκείας με άξονα τη γη και τη γεωργία. Η ιαπωνική μυθολογία σχετίζεται άμεσα με το σίντο, την παλαιότερη ιαπωνική θρησκεία. Τα έργα «Καταγραφή των Πράξεων της Αρχαιότητας» (Κοτζίκι) και «Χρονικά της Ιαπωνίας» (Νιχονσιόκι, Νιχόνγκι) αφηγούνται τη δημιουργία των νησιών που αποτελούν την Ιαπωνία από τους θεούς Ιζανάγκι και

Ιζανάμι, καθώς και την γέννηση των μεταγενέστερων θεοτήτων που αποτελούν το ιαπωνικό Πάνθεο των λεγόμενων «κάμι».

Οι θεότητες, ο Ιζανάγκι και η Ιζανάμι, έπλασαν τη γη, χώρισαν τον ουρανό από τη γη, έφτιαξαν τη θάλασσα, από την οποία έπεσαν σταγόνες και σχημάτισαν το νησί «Ονογκόρο» (που σημαίνει «το νησί που «έπηξε» από μόνο του), στο οποίο κατοίκησαν οι δύο θεοί. Εκεί ύψωσαν μια στήλη και γύρω από αυτή έχτισαν ένα ανάκτορο, το «Γιαχιροντόνο», που σημαίνει «Μεγαλειώδες Παλάτι». Στο νησί αυτό οι δύο θεοί δημιούργησαν οκτώ μεγάλα και έξι μικρά νησιά, εξ ου και η Ιαπωνία επονομάστηκε «χώρα των οκτώ μεγάλων νησιών». Επίσης δημιουργήθηκαν πολλοί άλλοι θεοί «κάμι».

Όταν δημιουργήθηκαν τα νησιά, οι θάλασσες, τα ποτάμια, τα δέντρα και τα φυτά, ο Ιζανάγκι και η Ιζανάμι σκέφτηκαν ότι πρέπει να δημιουργήσουν και κάποιον που να κυβερνά το σύμπαν. Τότε γεννήθηκε η θεά του Ηλίου

Αματεράσου. Το δεύτερο παιδί τους ήταν ο θεός της Σελήνης, Τσουκιγιόμι, και το τρίτο παιδί, ο Σουσάνο, ο θεός του ανέμου. Όμως, σύμφωνα με μια άλλη εκδοχή, η Αματεράσου, ο Σουσάνο και ο Τσουκιγιόμι γεννήθηκαν από το κεφάλι του Ιζανάγκι όταν η θεά Ιζανάμι είχε φύγει για τη χώρα του Γιόμι.

Εικόνα 1 ο Σουσάνο και ο Τσουκιγιόμι

Σινιγκάμι

Ο θεός του θανάτου είναι ο «Σινιγκάμι» που συνιστά προσωποποίηση του Χάροντα με το δρεπάνι. Η εικόνα αυτή εισήχθηκε στην Ιαπωνία από την Ευρώπη και υιοθετήθηκε στην περίοδο Μέιτζι (1868-1912). Ο όρος «Σιναγκάμι» είναι όμως ευρύτερος και υποδηλώνει οποιαδήποτε θεότητα του θανάτου. Όμως, ο όρος αυτός είναι νεώτερος και δεν σχετίζεται με θεότητα του σίντο. Γι αυτό σπάνια αναφέρεται στις παραδοσιακές αφηγήσεις. Σήμερα εμφανίζεται συχνά σε ιαπωνικά έργα φαντασίας και έχει το ρόλο του μεταφορέα των ψυχών στον κόσμο των νεκρών.

ΤΑ ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ματσούρι

Ματσούρι είναι μία κατηγορία γιορτών η οποία περιλαμβάνει τα φεστιβάλ της κάθε περιοχής της Ιαπωνίας τα οποία γίνονται μία ή δύο φορές το χρόνο. Συνήθως αυτές οι γιορτές συνδέονται με την ιστορία του ναού ή με την μυθολογία.

Χιγκάν (η άλλη πλευρά της ακτής)

Τελείται κάθε

χρόνο την περίοδο της εαρινής και φθινοπωρινής ισημερίας. Είναι αντίστοιχη με τις γιορτές της Πρωτοχρονιάς το χειμώνα και του φεστιβάλ Μπον το καλοκαίρι. Είναι γιορτή προσκύνησης των προγόνων και κατά την διάρκειά της τελούνται μνημόσυνα.

Σύμφωνα με τα βουδιστικά πιστεύω, ο κόσμος των ανθρώπων και ο κόσμος των νεκρών χωρίζονται από τον ποταμό Σαντζου (ποταμός των τριών οδών), που είναι ανάλογος με τον ποταμό Στύγα της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας.

Το ποτάμι αυτό έχει φαντασιώσεις, πόνο και θλίψη. Μόνο αυτός που θα μπορέσει να τα ξεπεράσει κατά την διάρκεια της ζωής του θα μπορεί να πάει στην «άλλη πλευρά της ακτής» και να γίνει «φωτισμένος». Στο Χιγκαν κάνουν διάφορες τελετές οι οποίες βοηθούν την ψυχή να φτάσει από τη δύση (κόσμο της πλάνης και του χάους) προς την ανατολή (κόσμο του φωτός).

Αυτή η παράδοση ξεκινάει από την εποχή του πρίγκιπα Σιοτοκου (574—622). Επτά μέρες πριν το Χιγαν όλες οι οικογένειες, ακόμα και η βασιλική οικογένεια, επισκέπτονταν τους ναούς και τα οικογενειακά νεκροταφεία και τελούσαν μνημόσυνα. Τακτοποιούσαν τον τάφο και οργάνωναν γεύμα, όπως που θυμίζει πικνίκ. Η τελετουργία ετοιμασίας του φαγητού για τους νεκρούς γέννησε το έθιμο να κερνάνε με ειδικό φαγητό τους φίλους και τους γείτονες. Κατά την διάρκεια του Χιγαν δεν τρώνε κρέας.

Η Πρωτοχρονιά

Πρωτοχρονιά είναι η μεγαλύτερη γιορτή των γιαπωνέζων. Στην γιορτή αυτή γίνονται πολλά παιχνίδια και τελετές. Στο τέλος του Δεκεμβρίου, λίγο πριν την πρωτοχρονιά, οι Ιάπωνες τακτοποιούν τα σπίτια τους, αγοράζουν τα δώρα για τους φίλους τους και τους συγγενείς, στέλνουν ευχετήριες κάρτες (νεγκατζιο), ετοιμάζουν γιορτινά φαγητά, βάζουν στην είσοδο του σπιτιού καντοματσου, το οποίο είναι από πεύκο και προστατεύει το σπίτι από τις κακές δυνάμεις.

Εικόνα 2. Καντομάτσου

Κατά την διάρκεια των γιορτών οι περισσότεροι Ιάπωνες επιστρέφουν στα πατρικά τους σπίτια, επισκέπτονται τους ναούς, όπου προσεύχονται και ζητούν ευημερία για τον εαυτό τους και για τους στενούς συγγενείς και φίλους. Οι γυναίκες και οι κοπέλες με αφορμή την γιορτή φοράνε τα καλά τους κιμονό, που θεωρούνται πατροπαράδοτα οικογενειακά κειμήλια.

Εικόνα 3. Κιμονό.

Για τον ερχομό του νέου έτους οι γιαπωνέζοι ενημερώνονται από τους 108 χτύπους των καμπάνων που χτυπούν τα μεσάνυχτα σε κάθε ναό της Ιαπωνίας. Σύμφωνα με τα πιστεύω τους, ο άνθρωπος επιβαρύνεται από 108 καταστροφικά ένστικτα και ο κάθε χτύπος της καμπάνας τα διώχνει κι από ένα.

Ομίσόκα

Η παραμονή της Πρωτοχρονιάς είναι η δεύτερη κατά σειρά σημαντική γιορτή, σύμφωνα με το γιαπωνέζικο ημερολόγιο. Κατά την παραμονή, οι άνθρωποι έχουν πολλές δουλειές για να ετοιμάσουν την πρωτοχρονιά, που θέλει το καθάρισμα και την ταχτοποίηση του σπιτιού (οσοντζι). Δηλαδή αλλάζουν χαρτί σε σιόντζι και βγάζουν τα τατάμι (χαλί από μπαμπού) για να αεριστούν.

Εικόνα 4. στις πόρτες βλέπουμε τα σιόντζι και στο πάτωμα τα τατάμι.

Ο σκοπός του καθαρισμού δεν είναι μόνο να καθαριστούν τα δωμάτια, αλλά και η ψυχή, έτσι ώστε να συναντήσουν το νέο έτος ανοικτοί σε τυχόν νέες αλλαγές.

Οβάρα Κάντζε-Νο Μπον (Χορός του Ανέμου στη Γιορτή Μπον)

Είναι ένα από τα δημοφιλέστερα φεστιβάλ για τους τουρίστες. Το φεστιβάλ αυτό έχει σκοπό να κατευνάσουν τους τυφώνες και να μαζέψουν την σοδειά του ρυζιού.

Το φεστιβάλ γίνεται βραδινή ώρα και οι δρόμοι είναι στολισμένοι με χάρτινα φανάρια, οι

άνθρωποι περπατάνε σε μεγάλες σειρές φορώντας αχυρένια καπέλα και χορεύοντας με τους ήχους μελαγχολικής μουσικής. Αυτό το ιδιαίτερο στυλ μουσικής είναι μοναδικό στην περιοχή Γιατσού, διότι χρησιμοποιείται ένα σπάνιο μουσικό όργανο, το κόκιου.

Εικόνα 5. Κόκιου

Οι χορευτές φοράνε κιμονό και καπέλο για να κρύψουν το πρόσωπό τους και να γλυτώσουν από την οργή του κάμι, τον οποίο προσπαθούν να εξευμενίσουν. Άλλη μία ιδιαιτερότητα είναι ότι οι χορευτές πρέπει να είναι αγνοί.

Εικόνα 6. Οι χορευτές

ΝΑΟΙ ΚΑΙ ΤΕΛΕΤΕΣ

Είδη ναών

Οι ναοί ή τα ιερά του σίντο είναι ο τόπος που γίνονται οι τελετουργίες προς τιμήν των «κάμι». Υπάρχουν ναοί που είναι αφιερωμένοι σε μερικά «κάμι», ναοί που τιμώνται τις ψυχές των νεκρών ενός συγκεκριμένου γένους. Στο ναό «Γιασουκούμι» τιμώνται οι πολεμιστές της Ιαπωνίας που θυσιάστηκαν υπέρ της Ιαπωνίας και του αυτοκράτορα. Όμως τα περισσότερα ιερά είναι αφιερωμένα σε ένα συγκεκριμένο «κάμι».

Αντίθετα από τις περισσότερες θρησκείες του κόσμου, οι οποίες προσπαθούν να διατηρήσουν κατά το δυνατόν την παλαιά μορφή των τελετουργικών κτιρίων και να οικοδομούν νέα σύμφωνα με τους παλιούς κανόνες, στο σιντοϊσμό, σύμφωνα με την αρχή της καθολικής ανανέωσης, που υποδηλώνει τη ζωή, υπάρχει η παράδοση της διαρκούς ανανέωσης των ναών. Τα ιερά των θεών του σίντο ανανεώνονται τακτικά και ανοικοδομούνται. Η αρχιτεκτονική τους διαρκώς μεταβάλλεται. Έτσι, οι ναοί «ισέ» που ήταν πρώτα αυτοκρατορικοί, ανακατασκευάζονται κάθε είκοσι χρόνια. Γι αυτό είναι δύσκολο να πει κανείς πως ήταν ακριβώς τα αρχαία σιντοϊστικά ιερά. Το μόνο που είναι γνωστό είναι ότι η παράδοση οικοδόμησης τέτοιων ιερών εμφανίστηκε όχι αργότερα από τον 6^ο αι.

Συνήθως το σύμπλεγμα του ναού αποτελείται από δύο ή και περισσότερα κτίρια που βρίσκονται σε μια γραφική τοποθεσία που «εγγράφεται» στο τοπίο της φύσης. Το κεντρικό κτίριο «χόντεν» προορίζεται για τη θεότητα. Σε αυτό βρίσκεται ο βωμός, όπου διατηρείται το «σιντάι» (το σώμα του «κάμι»), δηλαδή ένα αντικείμενο στο οποίο θεωρείται ότι κατοικεί το πνεύμα του «κάμι». «Σιντάι» μπορεί να είναι διάφορα αντικείμενα, όπως μια ξύλινη πινακίδα με το όνομα της θεότητας, μια πέτρα, ένα κλαδί δέντρου. Το «σιντάι» δεν αποκαλύπτεται στους πιστούς, αλλά είναι πάντοτε κρυμμένο. Επειδή η ψυχή των «κάμι» είναι ανεξάντλητη, ταυτόχρονα η παρουσία τους σε διαφορετικά «σιντάι» πολλών ναών δεν θεωρείται κάτι παράξενο ή μη λογικό. Εντός του ναού δεν υπάρχουν συνήθως απεικονίσεις της θεότητας. Όμως μπορούν να υπάρχουν απεικονίσεις ζώων που συσχετίζονται με τον ένα ή τον άλλο θεό. Αν ο ναός είναι αφιερωμένος σε έναν τοπικό θεό («καμι» του βουνού ή του άλσους) τότε το «χόντεν» δεν είναι απαραίτητο να χτιστεί, επειδή το «κάμι» ούτως ή άλλως υπάρχει στον τόπο που είναι χτισμένος ο ναός.

Εικόνα 6. Γιασουκούμι

Εκτός από το «χόντεν», οι ναοί έχουν επίσης το «χάιντεν» που είναι ο χώρος της προσευχής. Εκτός από τα κύρια αυτά οικοδομήματα, στο σύμπλεγμα του ναού μπορεί να υπάρχει το «σινσεντζιό» (χώρος για την προετοιμασία της ιεράς τροφής), το «χαραιτζιο» (χώρος εξορκισμού), το «καγκουραντέν» (σκηνή για χορό) καθώς και άλλοι βοηθητικοί χώροι. Όλοι οι χώροι του ναού ακολουθούν το ίδιο αρχιτεκτονικό σχέδιο.

Εικόνα 7. Προστάτες Ναών

Η Αρχιτεκτονική των Ναών

Η αρχιτεκτονική των ναών είναι ποικιλόμορφη, αν και υπάρχουν ορισμένα παραδοσιακά στυλ τα οποία κυριαρχούν. Σε κάθε περίπτωση, το κεντρικό κτίριο έχει μορφή ορθογωνίου, στις γωνίες του οποίου υψώνονται κατακόρυφες κολώνες που στηρίζουν την οροφή. Μερικές φορές, το «χόντεν» και το «χάιντεν» μπορούν να είναι δίπλα το ένα στο άλλο, οπότε έχουν κοινή οροφή. Το πάτωμα είναι πάντοτε υπερυψωμένο, γι αυτό η είσοδος έχει πάντοτε σκάλα. Δίπλα στην είσοδο μπορεί να υπάρχει βεράντα. Παραδοσιακά, οι ναοί ήταν ξύλινοι. Υπάρχουν μερικοί ναοί που έχουν κατασκευαστεί από πέτρα, αλλά αυτό είναι σπάνιο. Σήμερα, οι ναοί χτίζονται με σύγχρονα μέσα και τηρούνται οι κανόνες προστασίας από πυρκαγιά.

Εικόνα 8. Σιντοϊστικός ναός

Ο ΣΙΝΤΟΪΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

Για την προσευχή στο σπίτι, οι πιστοί μπορούν να χτίσουν μικρό οικιακό ναό. Όμως συχνότερα για τη λειτουργία στο σπίτι χτίζεται ένα «καμιντάνα» (οικιακός βωμός). Αυτό είναι μικρό ραφάκι που είναι στολισμένο με κλαδιά πεύκου ή το ιερό δέντρο «σακάκι». Απέναντι από το «καμιντάνα» μπορεί να τοποθετηθεί ένας καθρέφτης. Πάνω στο «καμιντάνα» τοποθετούνται φυλακτά από ναούς ή απλώς πίνακες με ονόματα θεών τα οποία προσκυνά ο πιστός. Συνήθως, στο κέντρο τοποθετείται ένα φυλακτό από το ναό «ισέ», στα πλάγια του οποίου τοποθετούνται άλλα φυλακτά άλλων θεοτήτων. Αν το ράφι δεν είναι αρκετά πλατύ, το φυλακτό από το «ισέ» τοποθετείται μπροστά-μπροστά και τα υπόλοιπα από πίσω.

Βασικές Τελετές

Βάση της λατρείας του σίντο είναι η τιμή προς το «κάμι» στο οποίο είναι αφιερωμένος ο ναός. Γι αυτό γίνονται τελετές που έχουν σκοπό την επικοινωνία ανάμεσα στον πιστό και τον «κάμι». Το σύστημα των τελετουργιών είναι διεξοδικά επεξεργασμένο. Περιλαμβάνει την ατομική προσευχή, τη συμμετοχή του πιστού σε συλλογικές τελετουργικές πράξεις, και την προσευχή στο σπίτι. Τα τέσσερα βασικές τελετουργίες του σίντο είναι: «χαράι» (κάθαρση), «σινσέν» (θυσία), «νοριτό» (προσευχή), «ναοράι» (συμβολική τράπεζα). Εκτός από αυτά, υπάρχουν και πιο σύνθετες τελετές, όπως οι «μάτσουρι».

Εικόνα 9. Διάφορα φυλαχτά

Εικόνα 10. Η Τυχερή Γάτα.

Όσο ψηλότερα έχει το αριστερό ποδαράκι, τόσο μεγαλύτερη τύχη φέρνει.

Εικόνα 11. Μαντείες

Μουσείο Μάσκας Λιονταριού.

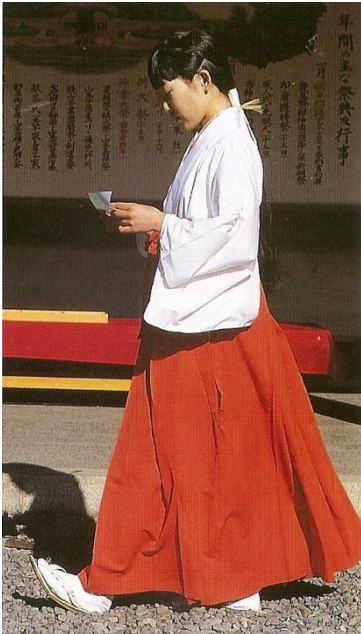
Οι χοροί των λεόντων για να απομακρυνθούν τα άγρια ζώα και τα πονηρά πνεύματα είναι αναπόσπαστο στοιχείο των φεστιβάλ, όπως αυτό της Τακαγιάμα. Το μουσείο περιέχει περισσότερο από 800 μάσκες λιονταριών και δαιμόνων απ' όλη την Ιαπωνία κι επιπλέον εξαιρετικές πανοπλίες, παραβάν και νομίσματα.

Εικόνα 12. Μάσκες

Η Προσευχή στο ναό

Ο βασικός τρόπος επικοινωνίας του ανθρώπου με τα «κάμι» είναι η προσευχή στο ναό. Όμως δεν είναι απαραίτητο να προσέρχεται στο ναό τακτικά, σε αντίθεση με τη χριστιανική θρησκεία. Πριν εισέλθει στο ναό πρέπει να προετοιμαστεί κατάλληλα: προετοιμάζεται ψυχολογικά για την επικοινωνία του με τα «κάμι», καθαρίζει τη ψυχή του από το κακό. Εισερχόμενος στον ναό, περνά από ένα μονοπάτι που πρέπει να τελέσει την τελετουργία του «χαράι» (που συμβολίζει την κάθαρση). Αν ο πιστός έχει φέρει ειδικές σπονδές, τότε μπορεί να τις τοποθετήσει σε τράπεζα ή να τις δώσει σε κάποιον ιερέα. Μετά ο πιστός πηγαίνει στο «χοντέν». Στέκεται μπροστά στο βωμό και ρίχνει ένα νόμισμα σε ένα ξύλινο κουτί με σχάρα. Αν μπροστά από το βωμό κρέμεται ένα κουδούνι, ο πιστός μπορεί να το χτυπήσει. Αυτό ερμηνεύεται με διαφορετικούς τρόπους. Σύμφωνα με μία εκδοχή, ο ήχος του κουδουνιού προσελκύει την προσοχή των «κάμι». Κατά άλλη εκδοχή, διώχνει τα κακά πνεύματα. Κατά μία τρίτη εκδοχή, συμβάλει στην κάθαρση της ψυχής. Μετά στέκεται μπροστά από το βωμό και κάνει υπόκλιση και μετά χτυπάει παλαμάκια, που θεωρείται ότι καλεί τις θεότητες. Μετά από όλη αυτή τη διαδικασία, ξεκινά την προσευχή του.

Η ατομική προσευχή δεν ακολουθεί συγκεκριμένη μορφή και κείμενο. Ο πιστός απλώς απευθύνεται νοερά στους θεούς και εκφράζει το αίτημά του. Οι προσευχές γίνονται χαμηλόφωνα ή σιωπηλά. Μεγαλόφωνα μπορεί να προσεύχεται μόνον ο ιερέας όταν εκτελεί επίσημη τελετουργική προσευχή. Στο τέλος της προσευχής ο πιστός υποκλίνεται και αποχωρεί.

Κατά την αποχώρησή του μπορεί να αγοράσει φυλακτά για το «καμιντάν» του σπιτιού του. Η αγορά φυλακτών από το ναό δεν θεωρείται εμπόριο, σύμφωνα με τον σιντοϊσμό. Επίσης, ο πιστός μπορεί να αγοράσει μια λωρίδα χαρτιού, όπου αναγράφεται το μέλλον του. Αν η πρόβλεψη είναι καλή, τότε πρέπει να τυλίξει τη λωρίδα αυτή στο κλαδί του δέντρου του ναού. Αν η πρόβλεψη είναι κακή, τότε αφήνουν τη λωρίδα κοντά στα αγάλματα των μυθολογικών φυλάκων.

Η Ιεροτελεστία του Τσαγιού

Το τσάι που το εκτιμούσαν για τις ιαματικές του ιδιότητες, εισήχθη από την Κίνα τον 8^ο αι. Οι ευγενείς άρχισαν να πίνουν τσάι στις πολυτελείς γιορτές. Αργότερα, ο Μουράκο Σούκο (1422-1502) ανέπτυξε τις πνευματικές πλευρές του εθίμου που άρεσαν στους σαμουράι. Το σημείο της τελετής όπου

προσφέρεται ένα ελαφρύ γεύμα και λεπτοαλεσμένο τσάι από τον οικοδεσπότη στους λίγους προσκεκλημένους συνοψίζεται στο ρητό των σαμουράι:

«Μια ζωή, μια συνάντηση»,

δηλαδή

Αυτή είναι μια μοναδική πολύτιμη στιγμή.

Στο Κιότο, όπου αναπτύχθηκε η ιεροτελεστία του τσαγιού παρουσιάζονται ειδικές τελετές για τους τουρίστες με σχόλια για τη σύνθετη εθιμοτυπία και τα ιδανικά του Ζεν.

Εικόνα 13. Η ιεροτελεστία του τσαγιού

Βιβλιογραφία

<http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%B8%D0%B7%D0%BC>

http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D1%8B%D0%B9_%D0%B3%D0%BE%D0%B4_%D0%B2_%D0%AF%D0%BF%D0%BE%D0%BD%D0%B8%D0%B8

http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D1%80%D0%B0%D0%BC_%D0%AF%D1%81%D1%83%D0%BA%D1%83%D0%BD%D0%B8

<http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%B8%D0%B3%D0%B0%D0%BD>

<http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D0%BC%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%BA%D0%B0>

http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D0%B2%D0%B0%D1%80%D0%B0_%D0%BA%D0%B0%D0%B4%D0%B7%D1%8D-%D0%BD%D0%BE_%D0%91%D0%BE%D0%BD

ΡΑΣΤΑΦΑΡΙΑΝΙΣΜΟΣ ΤΑΟΪΣΜΟΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ: ΜΠΕΡΑΤΙ ΝΙΚΟΛΕΤΑ, ΝΤΑΚΟΥ ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ,
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ

ΡΑΣΤΑΦΑΡΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ο ρασταφαριανισμός είναι ένα χαλαρά οργανωμένο θρησκευτικό-πολιτικό κίνημα εμπνευσμένο από το κίνημα των μαύρων μιας διδασκαλίας του Τζαμαϊκανού Marcus Garvey(1870-1940). Ο Garvey δίδαξε ότι οι μαύροι της Καραϊβικής ήταν χαμένες φυλές του Ισραήλ και ότι όλοι οι μαύροι άνθρωποι στο δυτικό κόσμο πρέπει να ξεφεύγουν από την καταπίεση του λευκού άνδρα και να επιστρέψουν στην Αφρική την γη της Επαγγελίας.

2.Haile Selassie

Συμφώνα με τον Garvey,η βίβλος έδειξε ότι ένας Αφρικανικός Βασιλιάς θα μπορούσε να στεφεί ως ο Μεσσίας. Η Αιθιοπία είχε ιδιαίτερη σημασιακή πιστή στην Αιθιοπία ως το λίκνο του πολιτισμού και του χώρου της μελλοντικής ουτοπίας ήταν δημοφιλές μεταξύ των μαύρων Τζαμαϊκανών το δέκατο ένατο αιώνα, αντλώντας έμπνευση από τη βιβλική προφητεία ότι «η Αιθιοπία σύντομα θα τεντώσει τα χεριά της στο Θεό». Με τον Garvey, ο Αιθιοπιανισμός εφτασε την πληρέστερη ανάπτυξη του.Πολλοι μαύροι είδαν το 1930 την στέψη του πρίγκιπα Ras Tafari Makonnen,ως Αυτοκράτορας της Αιθιοπίας ως εκπλήρωση της προφητείας του Garvey. Ο αυτοκρατορας,που πήρε το όνομα Haile Selassie(δύναμη της τριάδας),χαιρετίστηκε ως ο Θεός η Jah,ο θειος σωτήρας των μαύρων ανθρώπων και το Ρασταφαριανικο κίνημα ξεκίνησε..

3. Σύμβολα (Symbols)

Η χρήση των dreadlocks θέτει τους Rastas εκτός από την Βαβυλώνα και στηρίζεται στην αγία γραφή «δεν πρέπει να κάνουν φαλάκρα πάνω στο κεφάλι τους, ούτε πρέπει να ξυρίσουν την γωνία της γενειάδας τους ,ούτε να κάνουν καμία τομή στην σάρκα τους οι rastafaroi μπορούν επίσης να αναγνωριστούν φορώντας τα χρώματα πράσινο , την ομορφιά και την βλάστηση της Αιθιοπίας . μερικές φορές το μαύρο χρησιμοποιείται για να αντιπροσωπεύσει το χρώμα των Αφρικανων.Το λιοντάρι είναι επίσης ένα σημαντικό σύμβολο . Αντιπροσωπεύει τον Haile Selassie και κατάκτηση του λιονταριού της φυλής του Ιούδα.

4. Rasta πεποιθήσεις

Το σύστημα πεποιθήσεων rasta ορίζεται πολυ χαλαρα. Εμφαση δίνεται σε ενα φυσικο, απλο τροπο ζωης Στον ερχομο σε ξερο jan σε καθε τυχη της ζωης, καθως Και σχετικα στην υποκειμενη ερμηνεια του ατομου απο βασικα θεματα...

την πεποιθηση οτι επαναπατρισμος στη Αφρικη ειναι το κλειδι για την υπερνικηση της λευκης καταπιεσης, μη βια, μια πιστη στην θεια φυση του Haile Selassie ή μια καταδικη της Βαβυλωνας (λευκη δομη εξουσιας). Μερικες φορες, η Αιθιοπια ειναι κατανοητη κυριολεκτικα ως ενα επιγειο κινημα και εκφραζει την εννοια της ενοτητας -Θεου μεσα σε ολους μας, και ολοι μας σαν ενας λαος.

Το κινημα απορριπτει τον Χριστιανισμο αν και η πλειοψηφια ηταν Χριστιανοι.Οι Rasta αποτελουν Μεμονωμενη φιλοσοφια και δεν ανηκουν σε καμια οργανωση.

Ο θανατος του Haile Selassie επεφερε μια κριση στην πιστη.

Πολλοι νομιζαν οτι ηταν απλα μια στημενη δολοφονια ενω αλλοι πιστευουν πως ηταν τεχνασμα των Βαβυλωνιων.

Ετσι, καποιοι rastas πιστευουν πως ο σωτηρας τους παραμενει παρων στο πνευμα, αλλα αλλοι πιστευουν πως θα αναστηθει.

ΤΖΑΜΑΪΚΑ

ΝΙΑΜΠΙΝΓΚΙ ΤΩΝ ΡΑΣΤΑΦΑΡΙ

Γεννημένοι στη φτώχεια και στην καταπίεση, οι Ρασταφάρι έχουν λόγους να γιορτάζουν – και τα γενέθλια του Μπομπ Μάρλεϊ είναι μεγάλη γιορτή.

Τα τυμπανα χτυπούν σε έναν υπνωτιστικό ρυθμό. Αρχίζουν οι ψαλμωδίες . Ένα απλο ρεφρεν που επαναλαμβάνεται διαρκώς .Συχνα ακουγεται κατι από την Αποκαλυψη □ “ Βαβυλωνα , γινε σταχτη ,”Βαβυλωνα ,ο θρονος σου καταρρειει ‘ Σωματα λικνιζονται στο ρυθμο . Η πιπα με το “ιερο χορτο” (γκαντζα,κανναβη)

αναβει και περνα από ατομο σε ατομο .ο κοσμος τυλιγεται σε ένα συννεφο καπνου. Αυτό είναι το νιαμπινγκι (η μπινγκι), μια πνευματικη γιορτη των Ρασταφαρι ,κατά την οποια τα τυμπανα ,οι ψαλμωδιες και το “χορτο” επιδιωκουν να σας ανεβασουν σε άλλο επιπεδο . Ακομα και αν ειστε ξενοι ,είναι σχεδον αδυνατον να μην παρασυρθειτε . Η θρησκεια των Ρασταφαρι είναι σχετικα συγχρονη - - ξεκινήσε τη δεκαετια του 1930 σε μια από τις χειροτερες φτωχογειτονιες του Κινγκοστον,την πρωτευουσα της Τζαμάικας . Ωστόσο, τα διδάγματα της μπορούν να αγγίζουν τον καθένα, ειδικα όταν αναφέρονται στην καταπίεση. Τώρα, το αν ο πρώην αυτοκράτορας της Αιθιοπίας ,Χαΐλέ Σελασιέ , ήταν η

είναι μετενσάρκωση του Θεού,εναπόκειται στον καθένα να το πιστέψει . Καθώς τα τύμπανα και οι ψαλμωδίες συνεχίζονται ,οι επικλήσεις για ελευθερία πνεύματος, για απελευθέρωση από καθε είδους εκμετάλλευση και από τη διεφθαρμένη τάξη (Βαβυλώνα), καθώς και η ευχή να επιστρέψουν όλοι οι εξόριστοι στην πατρίδα τους, γίνονται στο τέλος ένα .

Οι τυμπανιστές Νιαμπίγκι φορούν τα χρώματα του Ρασταφάρι –κόκκινο, πράσινο και χρυσό– κατά τον εορτασμό των γενεθλίων του Μπομπ Μάρλεϊ.

ΤΑΟΪΣΜΟΣ

ΤΑΟΪΣΜΟΣ

Ο ταοισμος ειναι μια επιζησασα, ντοπια θρησκεια της Κινας. Οι ριζες του ξεκινανε πολυ πισω στον Κινεζικο σαμανισμο και φιλοσοφια,και το ονομα του προερχεται αποτην Κινεζικη λεξη που χρησιμοποιοιεται για τον δρομο, σημαινοντας 'ο δρομος, η ουσια της φυσης'.

Αναπτυχθηκε μεσα σε μια θρησκεια που βρισκοταν σε πληρη ανθηση απο τον 2ο αιωνα μ.Χ.

Το Ταο

Αυτο που καταλαβαινουμε απο τον ταοισμο ειναι οτι διατηρει την ισορροπια της φυσης του Ταο μεσω του ελεγχου και επιρρεαζουν την δυναμη του yin και του yang εξορκιζοντας κακα πνευματα και ψαχνοντας αθανασια. Καθως ο Ταοισμος διδασκει πως ο κοσμος ειναι ρυθμισμενος και ισορροπημενος, το yin και το yang μιλαει για αρμονια που εμπεριεχεται στις εποχες, ακομα και στην διατροφη .

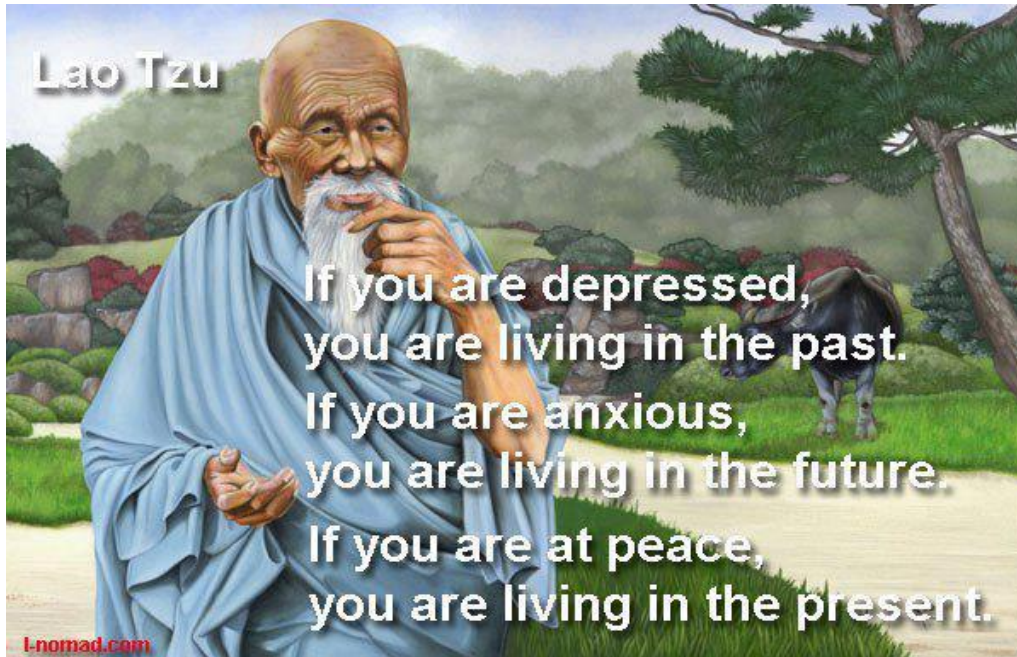
Οι δυο δυναμεις του yin και του yang κυριαρχουν σε ολη την υπαρξη και απο το δυναμικο αιωνιο αγωνα τους παραγουν την τριαδα του Ουρανου, γης, και ανθρωποτητας.

Ο Ταοισμος ενσωματωνει αυτον τον θεσμο σε πολλες απο τις δικες του λειτουργιες και τελετουργιες. Ο Ταοισμος ψαχνει, επισης, να ελεγξει τις δυναμεις απο τον πνευματικο κοσμο οι οποιες μπουρουν να διεισδυσουν για να βλαψουν αυτο το το κοσμο.

Αθανασια και Τελετες

Μια απο τις πιο σημαντικες διδασκαλιες ειναι η επιτευξη της μακροζωιας και ακομα, αθανασιας. Η αθανασια σχετιζεται με τη διασφαληση του φυσικου σωματος οτι ειναι μετασχηματισμενο μεσα σε ενα αιωνιο Σωμα μεσω τελετουργιων, ακομα και διατας. Η αναζητηση για αθανασια παιρνει πολλες μορφες. Μπορει να ειναι μια επακριβης αναζητηση για φαγητα και ουσιες οι οποιες αν καταναλωθουν θα μετασχηματισουν το σωμα, ή μπορει να ειναι μια καθημερινη διαλογιστικη πρακτικη που ενθαρυνει την αναπτυξη του πνευματικου σωματος. Αλλα, μπορει να αποτελει μια ζωη εγκρατειας και αφοσιωσης, κανοντας μια ασκητικη ζωη σε αγριο μερος και εκει το σωμα γινεται μερος του κοσμικου ταο και ετσι δεν μπορει να ποτε να πεθανει. Οσον αφορα τις ταοιστικες τελετες, ανακαλυπτουμε μια τεραστια ποικιλια τελετουργιων οπως οι μαγειες, οι προσευχες, και οι οδηγιες για να ασχοληθει καποιος με φυσικες ασθενειες και ψυχολογικα προβληματα. Οι ταοιστικες τελετες ειναι εφραπτομενες μονο οταν αναφερονται στις μεγαλες τελετουργιες του περασματος οπως η γεννηση, ο γαμος και ο θανατος. Ο ρολος του ταοισμου εχει περισσοτερο να κανει με την ιδρυση μιας σχεσης μεταξυ μιας κοινοτητας με τον πνευματικο κοσμο, με τον τροπο με τον οποιο οι ταοιστες συνδεουν τον πνευματικο τον πνευματικο κοσμο με τον φυσικο. Ο ταοισμος διαδηλωνει την δυναμη να ελεγχει και να διαμορφωνει την συμπεριφορα του απο τον πνευματικο κοσμο με σκοπο να αυξησει την ζωη σ'αυτους που ειναι πανω στην γη. Υπαρχει ακομα, ωστοσο, ενα στοιχειο που ασχολιται με ανερμηνευτες δυναμεις στις ταοιστικες τελετες απο την επικαλεση του πνευματικου κοσμου. Ολα αυτα προβλεπονται σαν ενα μερος και κομματι για την διατηρηση της ισοροπιας της φυσης του ταο.

Λαο Τσε

Ο Λαο τσε ήταν ένας φιλοσοφος ο οποίος εξησε καποιο διαστημα τον 6ο αιωνα π.Χ. Και το βιβλιο του με τα λεγομενα Ταο Τε Τσινγκ (Η αρετη του Δρομου) για το Ταο ειναι πιστευτα. Το συγκεκριμενο βιβλιο περιλαμβανει σοφα λογια και περιγραφες αναμνησεων που αρχικα δοθηκαν προφορικα και μετα σχετιστηκαν με την σοφια του Λαο Ζι. Στην πραγματικοτητα δεν ειναι τιποτα γνωστο για τον Λαο Ζι. Το ονομα του σημαινει Παλιος Δασκαλος και προφανως ηταν ενας απο τους πολλους εκατονταδες των βασικων φιλοσοφων ο οποίος απο τον 6-4 αιωνα π.Χ ανακαλυψε εννοιες απο το Ταο.

Φιλοσοφικος-Λαικος Ταοισμος

Ο φιλοσοφικος Ταοισμος δεν αναφερεται σε μια συγκεκριμενη ταοιστικη σχολη ή διακριτους φιλοσοφους Ο φιλοσοφικος ταοισμος δινει εμφαση σε διαφορες εννοιες του Ταο Τε Τσινγκ οπως η <<μη>> δραση, το κενο, η αποσπαση, η δυναμη της απλοτητας και ο σχετικισμος των ανθρωπινων δρομων στη ζωη. Απο την αλλη, ο λαικος ταοισμος ειναι το συνολο των μεθοδων που στα πλαισια της Κινεζικης θρησκειας εχουν σκοπο την επιτευξη της μακροβιωτητας μεσω της μαγειας.

Απανθισματα του Ταοϊσμού

Οποιος ξερει τους αλλους εχει γνωση.Οποιος ξερει τον εαυτο του εχει σοφια.

Χρυσαφι και πετραδια δυσκολα φυλλαγονται.

Αν εισαι ολιγαρκης, ποτε σου δεν θα ντροπιαστεις.Αν ξερεις που να σταματας, κινδυνος δεν θα σε βρει.

Το κοφτερο μαχαιρι καποτε θα στομωσει.

Ενα δοχειο σαν γεμισεις, μαθε να σταματας προτου να ξεχειλισει.

Feng Shui.....σε απλα Ελληνικα!!!!

Το feng shui είναι ένα σύνολο κανόνων με τους οποίους τοποθετώντας διάφορα αντικείμενα όπως ξυλινές πατιές, ζωγραφικές λουλουδιών και κινεζικά νομίσματα σε σημεία του σπιτιού για την επίτευξη διάφορων σκοπών (καλή τύχη, χρήματα ή κάτι άλλο). Πρόκειται όμως για μια κινεζική τέχνη με σκοπό την ισορροπία των φυσικών ενεργειών για καλύτερη διαβίωση. Για παράδειγμα, το καθιστικό πρέπει να έχει διαφορετικές πηγές φωτός, να τακτοποιούμε τα μαξιλάρια, τα περιοδικά, τα διακοσμητικά και να τοποθετούμε τους καναπέδες απέναντι από την εξώπορτα για να βλέπουμε το τσι! Δεν πρέπει να εμποδίζουμε το τσι και επίσης δεν πρέπει να τοποθετούμε ξερά λουλουδια γιατί προκαλούν κακοτυχία!!

“Βουδισμός”

**Γαβριήλ Δημήτρης
Χίντα Εράλμπα
Χιωτέλη Σωτηρία**

Η συγκεκριμένη εργασία πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του σχολικού project “*Θρησκείες του Κόσμου*” κατόπιν έρευνας και επεξεργασίας των προαναφερθέντων μαθητών.

Περιεχόμενα

Η ιστορία του Βουδισμού

Είδη του Βουδισμού

Ο Μοναχισμός στον Βουδισμό

Ιερά Βιβλία του Βουδισμού

Η ιστορία του Βουδισμού

Ο Βούδας γεννήθηκε ως Σιντάρτα Γκοτάμα, πρίγκηπας της φυλής Σάκκα του Νεπάλ περίπου το 566 . Στη ηλικία των 29 εγκατέλειψε τις ανέσεις του βασιλικού οίκου, για να αναζητήσει το νόημα της οδύνης που αντίκριζε γύρω του. Μετά από 6 χρόνια σκληρής εκπαίδευσης και πειθαρχίας εγκατέλειψε την οδό του ασκητισμού και κάθισε κάτω από τον δέντρο Μπόντχι, σε γαλήνιο διαλογισμό.

Την πανσέληνο του Μαΐου, με την ανατολή του πρωινού άστρου, ο Σιντάρτα Γκοτάμα έγινε Βούδας ο Πεφωτισμένος. Κατόπιν περιπλανήθηκε στις πεδιάδες της βορειοανατολικής Ασίας επί 45 περίπου χρόνια, διδάσκοντας την ατραπό του Ντάρμα. Γύρω του αναπτύχθηκε μια κοινότητα ή Σάγκχα μοναχών -ανεξαρτήτως φύλου από κάθε κάστα και κάθε φυλή- αφοσιωμένων στην άσκηση της ατραπού του Βούδα. Το ιστορικό πρόσωπο που έλαβε τον τίτλο Βούδας πέθανε σύμφωνα με τις εκτιμήσεις σύγχρονων ιστορικών το 486 , στην ηλικία των 80 ετών περίπου. Σύντομα μετά από το θάνατο του Βούδα , πεντακόσιοι μοναχοί συναντήθηκαν στο πρώτο συμβούλιο της Ρατζάγκρα, υπό την ηγεσία του Κασυάπα.

Ο Ουπάλι απήγγειλε τον ΥΟ μοναστικό κώδικα όπως τον θυμόταν. Ο Ανάντα, ξάδελφος, φίλος και αγαπημένος μαθητής του Σιντάρτα απήγγειλε τα μαθήματα του Βούδα . Οι μοναχοί συζήτησαν τις λεπτομέρειες και ψήφισαν για την τελική μορφή του κειμένου. Κατόπιν δεσμεύτηκαν να απομνημονεύσουν το κείμενο και να το μεταφέρουν σε άλλους μοναχούς, καθώς επίσης και να το μεταφράσουν σε πολυάριθμες γλώσσες και διαλέκτους των ινδικών πεδιάδων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Βουδισμός παρέμεινε προφορική παράδοση σχεδόν για 200 χρόνια.Στους επόμενους αιώνες, η αρχική ενότητα του Βουδισμού άρχισε να κομματιάζεται.

Η σημαντικότερη διάσπαση εμφανίστηκε μετά από το δεύτερο συμβούλιο, που έγινε στο Βαϊσχάλι 100 χρόνια μετά από το πρώτο. Μετά από αρκετές συζητήσεις μεταξύ μιας ανανεωτικής ομάδας και των παραδοσιακών μοναχών του Βουδισμού οι ανανεωτές έφυγαν διαμορφώνοντας την Μαχασάγκκα. Στο πέρασμα του χρόνου από αυτή την ανανεωτική ομάδα διαμορφώθηκε η παράδοση της Β.Ασίας, της οποίας μίας σχολή είναι ο ζεν βουδισμός. Οι παραδοσιακοί Βουδιστές, που αναφέρονται πλέον ως Σταβιραβάντα ή «ατραπός των πρεσβύτερων», ανέπτυξαν ένα σύνθετο σύνολο φιλοσοφικών ιδεών πέρα από εκείνες που διευκρίνισε ο ίδιος ο Βούδας.

Αυτές οι ιδέες συλλέχθηκαν και καταγράφηκαν με τον γενικό τίτλο Αμπιντάρμα ή «ανώτερες διδασκαλίες». Ωστόσο και εδώ προέκυψαν αλληπάλληλες διαφωνίες, με αποτέλεσμα τη διάσπαση της αρχικής παραδοσιακής ομάδας σε 18 διαφορετικές σχολές που ανέπτυξαν η καθεμία τη δική της ανεξάρτητη ερμηνεία επί διαφόρων θεμάτων. Αυτές οι σχολές με τη σειρά τους εξαπλώθηκαν σε όλη την Ινδία και τηνότιο Ασία. Σήμερα, μόνο η σχολή της Σρι Λάνκα Τεραβάντα επιβιώνει.

Είδη του Βουδισμού

Στους επόμενους αιώνες, η αρχική ενότητα του Βουδισμού άρχισε να κομματιάζεται. Οι δύο σημαντικότεροι κλάδοι στους οποίους χωρίζεται είναι ο Χιναγυάνα και ο Μαχαγυάνα. Η διδασκαλία του Χιναγυάνα έχει περίπου 100.000.000 οπαδούς μεταξύ άλλων στην Σρι Λάνκα, Καμπότζη, Λάος και Ταϊλάνδη. Αποτελεί το αυστηρότερο είδος που υπηρετείται κυρίως από τους μοναχούς και η διδασκαλία του περιέχεται στον Κανόνα Πάλι που αποτελεί το αρχαιότερο κείμενο και μπορούμε να παραλληλίσουμε με την Π.Δ. Βασική ιδέα του Χιναγυάνα είναι ότι η ύπαρξη είναι πόνος και λόγω των μετενσαρκώσεων αναπαράγεται συνεχώς.

Η ύπαρξη είναι πόνος. Ακόμη και οι πιο ευχάριστες καταστάσεις οδηγούν τελικά σε οδύνη. Επιπλέον δεν υπάρχει διάρκεια, αφού όλα αλλάζουν και τίποτα δεν είναι συμπαγές. Η επιθυμία είναι η αιτία του πόνου. Η κατάπαυση του πόνου (Νιβάρνα). Το μονοπάτι που οδηγεί στην κατάπαυση του πόνου αποτελείται από 8 στάδια. Ο Μαχαγυάνα Βουδισμός επικρατεί στην Κίνα, το Θιβέτ, την Ιαπωνία, το Βιετνάμ, την Κορέα. Το δυναμικό του δεν μπορεί να υπολογιστεί εύκολα λόγω του συνδυασμού του με άλλες θρησκείες στην Κίνα.

Η διδασκαλία του ο Μαχαγυάνα αναπτύσσεται γύρω από δύο άξονες : Την αληθινή φύση της πραγματικότητας. Για να απελευθερωθεί κάποιος από την οδυνηρή, ψεύτικη ύπαρξη, πρέπει να φωτιστεί σχετικά με τον αληθινό τρόπο ύπαρξης που είναι η κενότητα, σύμφωνα με την οποία τα όντα δεν είναι πραγματικά, δεν έχουν δικό τους εαυτό, αφού το καθετί υπάρχει μόνο σε αλληλεξάρτηση με τα άλλα όντα. Τα όντα είναι κενά από τον δικό τους εαυτό και δεν μπορούν να είναι αντικείμενο επιθυμίας. Την κοσμολογία. Βούδας δεν σημαίνει ένα φωτισμένο πρόσωπο, αλλά μια υπερβατική πραγματικότητα.

Ο Μοναχισμός στον Βουδισμό

Ο μοναχισμός αποτελεί βασικό γνώρισμα του βουδισμού. Ο ιδρυτής της μοναχικής αδελφότητας είναι ο Σάνγκα. Η μοναχική οργάνωση έδωσε στο Βουδισμό δυναμικότητα και αντοχή, ενώ ο αριθμός των μοναχών ήταν πάντα μεγάλος. Στο Θιβέτ υπήρξαν εποχές, κατά τις οποίες το ¼ του πληθυσμού ζούσε σε μοναστήρια. Τα βασικά ιδανικά του βουδιστή μοναχού είναι: α) η φτώχεια, β) η απόλυτη εγκράτεια, η αποφυγή πρόκλησης βλάβης σε ζωντανό πλάσμα. Ο μοναχός ονομάζεται «μπίζου», δηλαδή επαίτης, ζητιάνος.

Οφείλει να ζει πολύ απλά, να μην κατέχει χρήματα και να επαιτεί κάθε μέρα την τροφή του. Η αγαμία θεωρείται βασικό χαρακτηριστικό της μοναχικής ζωής, αλλά στο Μαχαγυάνα Βουδισμό ο κανόνας αυτός δεν είναι αυστηρός. Οι μοναχές, οι «μπικκούνη» είναι υποχρεωμένες να υπακούουν στους μοναχούς.

Ιερά βιβλία του Βουδισμού

Αβαντάνας: Ιερό βιβλίο του Βουδισμού, στο οποίο εξαιρείται ο ρόλος των Μποντισάττβες. Οι Μποντισάττβες είναι λαμπρά όντα, τα οποία προχωρούν να γίνουν φωτισμένοι δηλαδή Βούδες. Ενώ όμως έχουν την δυνατότητα να εισέλθουν στην Νιρβάνα, τον Παράδεισο τρόπο τινά των Βουδιστών, εξακολουθούν με τη θέλησή τους να παραμένουν στον φθαρτό αυτό κόσμο από συμπόνια προς τα άλλα όντα να τα βοηθήσουν και να συμβάλλουν στην σωτηρία τους. Η λέξη αβαντάνα σημαίνει την πράξη που είναι άξια σεβασμού και θαυμασμού, η οποία μπορεί να είναι είτε η αυτοθυσία ενός ατόμου για το καλό των συνανθρώπων του είτε η οικοδόμηση ενός ιερού του Βούδα. Τα «Αβαντάνας» περιέχουν διηγήσεις που αποδίδονται στον Βούδα και έχουν ηθικό χαρακτήρα. Είναι γραμμένα στην σανσκριτική γλώσσα. Κύριο δίδαγμα τους είναι ότι «από λευκές πράξεις προέρχονται λευκοί καρποί και από μαύρες μαύροι».

Κα – τζιουρ, Ταν – τζιουρ: Συλλογές ιερών βιβλίων του Ταντρικού ή Βατζραγιάννα Βουδισμού. Οι συλλογές αυτές βασίζονται κυρίως στην Θιβετιανή βουδιστική γραμματεία, στην οποία στηρίζεται κυρίως ο Ταντρικός Βουδισμός και αναπτύχτηκε από τον 8ο αιώνα μ.Χ. και μετά όταν άρχισαν οι μεταφράσεις από τα Σανσκριτικά πρότυπα. Η «Κα – τζιουρ» (bka – ‘gyur) είναι συλλογή από 100 τόμους με περιεχόμενα το μοναχικό κανόνα και ταντρικά κείμενα. Η «Ταν – τζιουρ» (bs Tan – ‘gyur) αποτελείται από 225 και περιλαμβάνει υπομνήματα και ποικίλες θρησκευτικές πραγματείες.

Κανόνας Πάλι: Ιερό βιβλίο του ενός από τους τρεις κλάδους του Βουδισμού του Τεραβάντα. Ονομάστηκε έτσι από τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχτεί. Ονομάζεται επίσης «Τιπίτακα» ή στα Σανσκριτικά «Τριπίτακα», κάτι αντίστοιχο με τον ελληνικό όρο «τρίπτυχο», που σημαίνει «Τρεις Κάλαθι». Αποτελείται από τις συλλογές «Βινάγια Πίτακα» η οποία είναι ο μοναχικός κανόνας που περιέχει τις αρχές και τις υποχρεώσεις της βουδιστικής μοναχικής ζωής, τη «Σούττα Πίτακα» που εκθέτει τη βουδιστική διδασκαλία, απηχώντας βασικά το κήρυγμα του Βούδα, και την «Αμπιντάμμα Πίτακα», συλλογή που περιέχει αναλύσεις, ερμηνείες και ταξινομήσεις φιλοσοφικών και ψυχολογικών θεωριών. Ο κανόνας αυτός οριστικοποιήθηκε το 1ο π.Χ. αιώνα στη Σρι Λάνκα (Κεϋλάνη) με βάση προγενέστερο κανόνα που ήταν γραμμένος στη γλώσσα Μαγκάντι και ο οποίος είχε διαμορφωθεί στη 3η βουδιστική Σύνοδο.

Κινέζικη Τριπίτακα: Συλλογή του Μαχαγιάννα Βουδισμού. Πρέπει όμως να ειπωθεί εδώ πως ο Μαχαγιάννα Βουδισμός, αντίθετα με τον Τεραβάντα Βουδισμό δεν διαθέτει κανόνα ιερών βιβλίων, ο οποίος να διαμορφώθηκε με απόφαση βουδιστικής Συνόδου. Έτσι ο πιστός ανάλογα σε ποια σχολή ανήκει δίνει ιδιαίτερη έμφαση και σημασία σε ορισμένα από τα πολλά κείμενα του Μαχαγιάννα Βουδισμού. Αυτά αποτελούν ογκωδέστατη γραμματεία, της οποίας η δημιουργία άρχισε πριν 2.000 σχεδόν χρόνια. Ελάχιστο μόνο μέρος της διατηρείται στα Σανσκριτικά, ενώ το μεγαλύτερο μέρος της είναι μεταφράσεις σε διάφορες γλώσσες κυρίως στα Κινεζικά, όπως η «Κινέζικη Τριπίτακα». Η διάταξή της είναι παρόμοια με αυτής του «Κανόνα Πάλι». Χωρίζεται λοιπόν, στο «Μοναχικό Κανόνα» (Λου), «Διδασκαλία» (Τσιγκ)

και «Σχολαστική φιλοσοφία» (Λουν). Πρόκειται ουσιαστικά για ολόκληρη βιβλιοθήκη από ιερά και θύραθεν κείμενα. Ο παλαιότερος κατάλογος της «Κινέζικης Τριπίτακα», από τις αρχές του 6ου μ.Χ. αιώνα, αναφέρει 2.113 έργα. Η τελευταία ιαπωνική έκδοση η Taisho που έγινε το 1924 – 1929 εκτείνεται σε 55 τόμους, ο καθένας από τους οποίους έχει περίπου 1000 σελίδες. Αργότερα μάλιστα δημοσιεύτηκε και συμπλήρωμα 35 τόμων.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΟΡΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ:
ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΠΡΙΓΓΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,
ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ, ΤΖΙΜΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ, ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΣΩΝ.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΟΡΙ

Μαορί

Μαορί, Μαόρι ή Μάορι (Māori) είναι το όνομα ιθαγενούς πληθυσμού της Νέας Ζηλανδίας, και της γλώσσας του.

Η λέξη māori σημαίνει «κανονικός» ή «κοινός» στην Μαορί γλώσσα και διακρίνει τα θνητά όντα από τους θεούς. Η λέξη έχει συγγενείς όρους σε μερικές άλλες Πολυνησιακές γλώσσες όπως τα Χαβαϊάνα στα οποία η λέξη maoli σημαίνει «ντόπιος, ιθαγενής, αληθινός ή πραγματικός». Είναι επίσης το όνομα των ανθρώπων και της γλώσσας των Νήσων Κουκ, που αναφέρονται ως Μαορί Νήσων Κουκ.

Καταγωγές των Μαορί

Η Νέα Ζηλανδία ήταν μία από τις τελευταίες περιοχές του πλανήτη που έφτασαν οι άνθρωποι. Πολυνήσιοι ταξιδιώτες πιστεύεται πως μετανάστευσαν στη σημερινή Νέα Ζηλανδία από την ανατολική Πολυνησία κατά το τελευταίο μέρος της 1ης χιλιετίας. Επομένως οι καταγωγές των Μαορί δεν μπορούν να διαχωριστούν από αυτές των Πολυνήσιων προγόνων τους. Αρχαιολογικά και γλωσσολογικά στοιχεία υποδηλώνουν πως πιθανότατα υπήρξαν διάφορα

κύματα μετανάστευσης από την Ανατολική Πολυνησία στη Νέα Ζηλανδία μεταξύ του 800 και του 1300. Η προφορική ιστορία των Μαορί περιγράφει την άφιξή τους από την Χαγουαΐκι (μυθική πατρίδα στην τροπική Πολυνησία) με μεγάλα ωκεάνια κανό (waka).

Κατά τον 19ο και αρχές του 20ού αιώνα, αναπτύχθηκε η ιδέα πως οι Μαορί είχαν ταξιδεύσει στη Νέα Ζηλανδία με τον αποκαλούμενο "Μεγάλο Στόλο του 1350 μ.Χ." που υποστηρίζει πως επτά κανώ έφτασαν ταυτόχρονα. Πιο πρόσφατες έρευνες αποκάλυψαν πως η άποψη αυτή κατάγεται από Ευρωπαίους ερευνητές περιλαμβανομένου του Πέρσι Σμιθ που προσπάθησαν να συνενώσουν διάφορους άσχετους Μαορί μύθους. Έπειτα το πλαστό σενάριο του στόλου έγινε αποδεκτό από κάποιους Μαορί όπως ο Τε Ράνγκι Χιρόα (Σερ Πίτερ Μπακ), και κέρδισε γενική αποδοχή μέχρι την αναίρεσή του στη δεκαετία του 1960 από την έρευνα του Ντέιβιντ Σίμμονς και άλλων. Στην πραγματικότητα πουθενά στις αυθεντικές ταξιδιωτικές παραδόσεις δεν υπάρχει αναφορά σε κάποια κανό που έφτασαν όλα μαζί σε ένα μέρος την ίδια στιγμή.

Οι μεταναστευτικές αφηγήσεις ποικίλουν ανάμεσα στις φυλές ή iwi Μαορί, των οποίων τα μέλη μπορούν να ταυτιστούν με διαφορετικά waka στις γενεαλογίες τους ή whakarara. Δεν υπάρχει κανένα αξιόπιστο στοιχείο ανθρωπίνης εγκατάστασης στη Νέα Ζηλανδία πριν από τους ταξιδιώτες Μαορί. Από την άλλη, δυνατά στοιχεία από την αρχαιολογία, τη γλωσσολογία και την φυσική ανθρωπολογία υποδεικνύουν πως οι πρώτοι άποικοι ήταν Ανατολικοί Πολυνήσιοι που έγιναν οι Μαορί.

Marae

Το marae είναι ένα κοινοτικό τελετουργικό κέντρο όπου λαμβάνουν χώρα συναντήσεις και τελετές σύμφωνα με τα παραδοσιακά πρωτόκολλα. Το μάραε συμβολίζει την ενότητα της ομάδας και γενικά αποτελείται από μια ανοιχτή περιοχή με γρασίδι μπροστά από ένα μεγάλο σμιλευμένο σπίτι συνάντησης, μαζί με μία αίθουσα τραπεζαρίας και άλλες εγκαταστάσεις απαραίτητες για να παρέχουν άνετη παραμονή στις επισκέπτριες ομάδες. Στη μάραε λαμβάνουν χώρα επίσημες λειτουργίες όπως επίσημα καλοσωρίσματα, γιορτές, γάμοι, βαπτίσεις, επανενώσεις φυλών, και tangihanga (κηδείες). Οι γηραιότεροι έχουν την εξουσία στη μάραε, και μεταλαμπαδεύουν στους νεώτερους παραδόσεις και πολιτιστικές πρακτικές όπως μύθους, τραγούδια, ή τις τέχνες της υφαντικής ή σμίλευσης. Οι ντόπιοι και οι επισκέπτες πρέπει να σεβαστούν συγκεκριμένους κανόνες, ιδιαίτερα κατά τα τελετουργικά της συνάντησης. Η ιστορία των ξεχωριστών φυλετικών ομάδων διατηρείται μέσω αφηγήσεων, τραγουδιών και ψαλμωδιών, εξ ου και η σημαντικότητα της μουσικής, της ιστορίας και της ποίησης. Η ρητορική, η κατασκευή λόγων, είναι ιδιαίτερα σημαντικά στα τελετουργικά συνάντησης, και θεωρείται σημαντικό για έναν ομιλητή να περιλάβει παραπομπές από παραδοσιακές αφηγήσεις και από ένα σύνθετο σύστημα παροιμιών, που ονομάζεται whakataukī.

Θρησκεία και ταπού

Η θρησκεία των Μαορί είναι στενά συνδεδεμένη με τη φύση και τους προγόνους, και όλα τα πράγματα θεωρείται πως έχουν μια δύναμη ζωής ή mauri, αφού όλα τα ζώντα όντα συνδέονται από μία κοινή καταγωγή μέσω της whakapapa ή γενεαλογίας. Μερικοί άνθρωποι ή αντικείμενα περιέχουν mana - πνευματική δύναμη ή ουσία. Σε συμφωνία με την Πολυνησιακή παράδοση, ο Τανγκαρόα (Tangaroa) είναι ο θεός του ωκεανού και η καταγωγή όλων των ψαριών. Ο Τάνε (Tane) είναι ο θεός του δάσους και η καταγωγή όλων των πτηνών, και ο Ρόνγκο (Rongo) είναι ο θεός των ειρηνικών δραστηριοτήτων και της γεωργίας. Σύμφωνα με κάποιους ο ανώτατος θεός των Μαορί είναι ο Ιό (Io), ωστόσο η ιδέα αυτή είναι αμφισβητήσιμη. Το tapu μπορεί να ερμηνευθεί ως "ιερό", ως "πνευματικός περιορισμός" ή "συνεπαγόμενη απαγόρευση". Περιλαμβάνει κανόνες και απαγορεύσεις. Υπάρχουν δύο είδη ταπού, το ιδιωτικό (σε σχέση με τα άτομα) και το κοινό ταπού (σχετικό με τις κοινότητες). Ένα πρόσωπο, ένα αντικείμενο ή ένα μέρος, που είναι ταπού, δεν πρέπει να ακουμπηθεί από άνθρωπο, σε μερικές περιπτώσεις, ούτε καν να πλησιαστεί (εξ ου και η λέξη μας "ταμπού"). Ένα πρόσωπο, ένα αντικείμενο ή ένα μέρος μπορεί να ιεροποιηθεί με ταπού για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Στις παλαιότερες εποχές, τα υψηλόβαθμα μέλη της φυλής δεν θα άγγιζαν αντικείμενα που ανήκαν σε χαμηλόβαθμα μέλη. Αυτό θεωρείτο "μόλυνση" και τα χαμηλόβαθμα άτομα δεν μπορούσαν να αγγίξουν τα αποκτήματα ενός υψηλόβαθμου ατόμου. Η ποινή ήταν ο θάνατος. Μια παραβίαση του ταπού μπορούσε να είχε φρικτές συνέπειες, περιλαμβανομένων του θανάτου του παραβάτη μέσω αρρώστειας ή στα χέρια αυτού που επηρεάστηκε από την προσβολή. Σε παλαιότερες εποχές το φαγητό που μαγειρευόταν για έναν υψηλόβαθμο σεν μπορούσε να καταναλωθεί από έναν κατώτερο. Το σπίτι ενός αρχηγού ήταν ταπού, και ακόμα και ο αρχηγός σεν μπορούσε να φάει φαγητό στο εσωτερικό του σπιτιού του. Όχι μόνο τα σπίτια των υψηλόβαθμων θεωρούνταν ταπού αλλά ακόμα και τα αντικείμενα που είχαν στην κατοχή τους όπως ο ρουχισμός. Οι χώροι ταφής και τα μέρη θανάτου ήταν πάντα ταπού, και οι τοποθεσίες αυτές συχνά περιβάλλονταν από προστατευτικό φράκτη. Στην προ-επαφής κοινωνία το ταπού ήταν μια από τις ισχυρότερες δυνάμεις στη ζωή των Μαορί. Ωστόσο στις αρχές της δεκαετίας του 1800, οι Μαορί δέχτηκαν με ενθουσιασμό τον Χριστιανισμό και τις αρχές του και τις προσαρμοσαν στον πολιτισμό τους. Σήμερα, το ταπού τηρείται ακόμη σε θέματα σχετικά με αρρώστεια, θάνατο και ταφή.

Χάκα

Το χάκα (haka) είναι ένα από τα πολλά είδη ομαδικού χορού ή παράστασης. Εκτελούνται διάφορα χάκα σε σχέση με την περίπτωση. Υπάρχουν χάκα τραγουδιού και χαράς, και πολεμικά χάκα. Υπάρχουν διάφοροι τύποι πολεμικού χάκα - ένα που εκτελείται χωρίς όπλα, συνήθως για να εκφράσει

δημόσια ή ιδιωτικά αισθήματα, είναι γνωστό ως "haka taparahi". Ένα άλλο, το rejureu, εκτελείται με όπλα. Σε παλαιότερες εποχές, το περουπέρου εκελείτο πριν από τη μάχη. Σκοπός του ήταν να επικληθεί τον θεό του πολέμου και να προειδοποιήσει τους εχθρούς για τη μοίρα που τους περίμενε. Περιλάμβανε άγριες εκφράσεις προσώπου και γκριμάτσες, το βγάλσιμο της γλώσσας, φούσκωμα των ματιών, γρυλίσματα και κραυγές, και το κούνημα των όπλων. Αν το χάκα δεν εκτελείτο με πλήρη ομοφωνία, αυτό θεωρείτο κακός οϊωνός για τη μάχη. Συχνά οι πολεμιστές πήγαιναν γυμνοί στη μάχη, πέρα από μία πλεκτή από λινάτι ζώνη γύρω από τη μέση. Σκοπός των πολεμιστών ήταν να σκοτώσουν όλα τα μέλη από την εχθρική πολεμική ομάδα, ώστε να μην παραμείνει κανείς επιζών που να πάρει εκδίκηση. Στο σημερινό περιβάλλον ωστόσο, το χάκα εκτελείται ως σημάδι σεβασμού για εκλεκτούς επισκέπτες, ή για να εκφράσει την σημαντικότητα της περίπτωσης. Η εθνική ομάδα ράγκμπυ της Νέας Ζηλανδίας, οι Ολ Μπλακς, εκτελούν ένα χάκα πριν από τους διεθνείς αγώνες ως αντανάκλαση όχι μόνο της σημαντικότητας του παιχνιδιού που θα γίνει, αλλά επίσης για να κινητοποιήσουν τους εαυτούς τους και τους υποστηρικτές τους σε μεγαλύτερες προσπάθειες. Έπειτα έμμεσα, όπως στις μέρες των παλιών στα πεδία μάχης των Μαορί, κάνουν μια φιλοφρόνηση στις διακριτές ικανότητες του αντιπάλου τους.

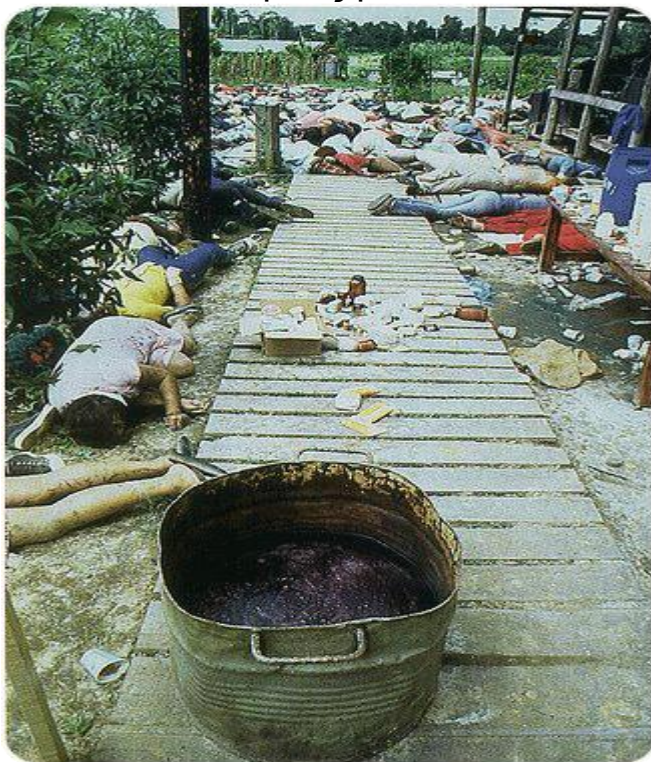
Τα μόκο

Ως πολιτιστική πρακτική το τατουάζ (tā moko) ήρθε με τους Μαορί από την Ανατολική Πολυνησιακή εστία, και τα μέσα και οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται είναι παρόμοια με αυτά που χρησιμοποιούνται σε άλλα μέρη της Πολυνησίας (βλέπε τον Buck 1974:296, που παρατίθεται παρακάτω στο τμήμα παραπομπών). Πιστεύεται πως στην παραδοσιακή κοινωνία πολλοί ή οι περισσότεροι από τους υψηλόβαθμους είχαν τατουάζ, και αυτοί που δεν διέθεταν καθόλου θεωρούνταν άτομα κατώτερου κοινωνικού στάτους. όμως ο Σίμμονς (1997), παρέχει αναφορές για υπηρέτες που είχαν τατουάζ με σχέδια που δήλωναν πως ήταν σκλάβοι ενός ανώτερου αρχηγού. Η απόκτηση των τατουάζ αποτελούσαν σημαντικό ορόσημο για το ταξίδι ενός ανθρώπου στην ωριμότητα και συνοδευόταν από πολλά τελετουργικά και ιεροτελεστίες. Πέρα από τη δήλωση της θέσης και του βαθμού, ένας άλλος λόγος για την πρακτική στην παραδοσιακή εποχή ήταν να καταστήσει το άτομο ελκυστικότερο στο αντίθετο φύλο. Οι γυναίκες δεν είχαν σε τόσο μεγάλο βαθμό τατουάζ: με μερικές εξαιρέσεις, ήταν διακοσμημένα μόνο τα χείλη τους και το πηγούνι τους. Τα πρόσφατα χρόνια έχει σημειωθεί μια αναγέννηση της πρακτικής των τατουάζ και από άντρες και από γυναίκες, ως σημάδι πολιτιστικής ταυτότητας και αντανάκλαση της γενικότερης αναζωογόνησης της γλώσσας και του πολιτισμού.

ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΪΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥΣ

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι πολυάριθμες ολοκληρωτικές αιρέσεις και παραθρησκευτικές οργανώσεις που δρουν στη χώρα μας, είναι ομάδες που εντάσσονται στο ρεύμα της «Νέας Εποχής του Υδροχόου», η οποία κηρύσσει ένα νέο «Χριστό», ακυρώνοντας το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Οι ομάδες αυτές κρύβονται πίσω από παραπλανητικά προσώπια όπως: χριστιανικά, ψευδοχριστιανικά, χιλιαστικά, εσχατολογικά, φιλοσοφικά, φιλανθρωπικά, πολιτιστικά, αποκρυφιστικά, νεογνωστικά, γκουρουϊστικά, ινδουϊστικά, βουδιστικά, ιαπωνικά, ισλαμικά, εναλλακτικών θεραπειών, πολεμικών τεχνών, ινστιτούτα ψυχολογίας, παραψυχολογικά, μέχρι και νεοειδωλολατρικά και σατανιστικά. Μερικές μάλιστα διατείνονται ότι είναι και «ορθόδοξες»!

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ Ή «ΟΜΑΔΕΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΝΟΥ»

Ο αριθμός τους στην Ελλάδα, όπως καταγράφηκε από την «Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων για θέματα αιρέσεων και παραθρησκείας» (Αλιάρτος 20-26.9.1995), υπολογίζεται σε περισσότερες από 422. Σ' αυτόν προστίθενται συνεχώς νέοι τίτλοι, καθόσον οι αιρέσεις αλλάζουν συχνά ονόματα ή υποδιαιρούνται και δημιουργούνται νέες. Εκτός από τις παραθρησκευτικές αυτές ομάδες, υπάρχουν και οι νεώτερες χριστιανικές αιρέσεις και παραχριστιανικές ομάδες.

Το μυστήριο της ανομίας ενεργείται στην ιστορία, ο διάβολος εξακολουθεί να γεννά το κακό και να κάνει το καταστροφικό του έργο από τη στιγμή που εμφανίσθηκε η Εκκλησία. Η βιβλική και πατερική παράδοση, έξω από κάθε

θεωρητική και ηθική θεώρηση του καλού και του κακού, μιλά για τον πονηρό αντίπαλο του Θεού και τον εχθρό του ανθρώπου. Είναι ο διάβολος, στον οποίο υπάρχει μόνο η άρνηση και ο οποίος καταστρέφει και νεκρώνει τα πάντα, γιατί είναι πνεύμα νεκρότητας κατ' αποβολή της όντως ζωής. Ο διάβολος είναι εκείνος που διαιρεί, που χωρίζει, που κόβει κάθε επικοινωνία και κατεβάζει το ον στην έσχατη μοναξιά. Όλες αυτές οι παραθρησκευτικές ομάδες-αιρέσεις, και ιδιαίτερα η σατανολατρία, είναι κατασκευάσματα και ενέργειες του εχθρού του ανθρώπου, του σατανά.

ΛΕΓΟΥΝ ΜΕΡΙΚΟΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Λέγουν μερικοί: δεν υπάρχει διάβολος. Αλλά η άρνηση των δαιμόνων ισοδυναμεί με την απόρριψη της Οικονομίας της Αγίας Τριάδος. Ο Χριστός εξευτέλισε και απογύμνωσε τις δαιμονικές αρχές. Η άρνηση της υπάρξεως του διαβόλου διευκολύνει όσο τίποτε το έργο του. Γινόμαστε συχνά θεατές των πιο καταπληκτικών σημείων και τεράτων του διαβόλου, με τα οποία ζητά να θρέψει το σύγχρονο άνθρωπο· με το να κάνει τις πέτρες ψωμί. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε στην εποχή μας τις μυστικές πλάνες και ανθρωποκτόνες, που σημαίνουν το νέο σκοτάδι της γης από την έκτη ως την ενάτη ώρα, μέσα στο οποίο εξαντλείται ο άνθρωπος και κενώνονται τα έργα του. Διαπιστώνομε συχνά «ότι όπου δεν είναι ο Χριστός, είναι οι δαίμονες, και εκεί που είναι οι δαίμονες οι ορθοί λογισμοί διαφθείρονται και διαστρέφονται».

Ο διάβολος «μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός» και οι διάκονοι του «εις διακόνους δικαιοσύνης» (Β' Κορ. ια' 14-15). Ο διάβολος είναι ξένος προς το Σταυρό του Χριστού. Δε σταυρώνεται ο ίδιος, γιατί δεν έχει σχέση με την αγάπη και τη θυσία, ούτε ζητάει από τους ανθρώπους να σηκώσουν το σταυρό τους. Υπόσχεται ευκολία και άνεση με μοναδικό όρο την πλήρη υποταγή μας. Ο σατανάς δε θα πάψει να διακωμωδεί και να περιπαίζει, να μεταμορφώνεται και να απατά, να διαφθείρει και να διαστρέφει το Ευαγγέλιο του Χριστού και την ελευθερία του Σταυρού Του με το να υπόσχεται άνεση και ευτυχία. Και υπάρχει ο κίνδυνος να φθάσει ο άνθρωπος στον πλήρη εξευτελισμό με την παράδοση του στους δαιμονικούς πειρασμούς, και την ένταξή του στις παραθρησκευτικές «λατρείες».

Ο άνθρωπος που συνδέεται με το Θεό στο πρόσωπο του Χριστού, μέσα στην Εκκλησία όχι μόνο θεραπεύεται από τα διάφορα πάθη, αλλά ακτινοβολεί από χαρά, ειρήνη και αγάπη.

Ο πειρασμός και ο πόλεμος του διαβόλου δεν είναι ποτέ πάνω από τις δυνάμεις του ανθρώπου, δε βιάζει το αυτεξούσιο και δε θίγει το φυσικό λογισμό του που ο Θεός έδωσε να κρατά με τη διάθεση και ελευθερία του. Η δύναμη του διαβόλου δεν είναι αναγκαστική, αλλά εξαρτάται πάντοτε από την ελευθερία μας. Το να υποκύψουμε στους πειρασμούς είναι υπόθεση δική μας. Το να κάνει κράτος και να ασκεί εξουσία ο σατανάς, αυτό συνδέεται με την

ενεργό απόφαση του ανθρώπου, που διαστρέφοντας την ελευθερία του λέει όχι στο Θεό και ναι στο διάβολο. Οι Πατέρες της Εκκλησίας υπογραμμίζουν πως ο άνθρωπος δε μένει ποτέ μόνος. Αν αποδημήσει από τη Χάρη του Θεού, γίνεται ευάλωτος σατανικών επιδράσεων. «Αν τα μέλη του ανθρώπου δεν τα χειρίζεται ο Χριστός ως άρματα», λέγει ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, «τα χειρίζεται ο διάβολος, με τη συγκατάθεση και τη συνεργασία του ανθρώπου».

Η «ΔΡΑΣΗ» ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΩΝ ΛΑΤΡΕΙΩΝ - ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ένταξη στις ομάδες αυτές δεν οδηγεί μόνον ανύποπτες ψυχές από την ορθή πίστη στην πλάνη. Οι ποικίλοι και ύπουλοι τρόποι που χρησιμοποιούνται για τον αθέμιτο προσηλυτισμό οπαδών, οδηγούν τελικά σε εγκλωβισμό των οπαδών μέσα σε καταστάσεις ιδιαίτερα επικίνδυνες και καταστροφικές για το άτομο και το κοινωνικό σύνολο. Αποτέλεσμα των μεθοδεύσεων και των διάφορων τεχνικών που χρησιμοποιούν οι ομάδες αυτές είναι συχνά η καταστροφή της ανθρωπίνης προσωπικότητας και αξιοπρέπειας και των οικογενειακών και κοινωνικών σχέσεων. Τα θύματα αποκόπτονται από το οικογενειακό, επαγγελματικό και κοινωνικό περιβάλλον, το οποίο χαρακτηρίζεται εχθρικό ή διαβολικό, και εξαναγκάζονται να υπηρετούν τυφλά την ομάδα και τον αρχηγό, πιστεύοντας ότι έτσι υπηρετούν το καλό της ανθρωπότητας. Κι' αυτό επιτυγχάνεται με τον «διανοητικό χειρισμό» και με τις διάφορες «τεχνικές» που εφαρμόζονται μέσα στις ομάδες αυτές.

Εκτός όμως από τις γενικότερες αυτές αρνητικές συνέπειες που δημιουργούνται από την δραστηριότητα των ομάδων αυτών, υπάρχουν και

άλλες που αφορούν ειδικότερα στην ψυχοσωματική υγεία των θυμάτων, αλλά και στο κοινωνικό σύνολο.

Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί και πολλές ομαδικές αυτοκτονίες, από τις οποίες οι πιο τραγικές ήταν:

1) Το 1978, κατόπιν εντολής του «Μεσσία» Jim Jones, 923 μέλη του «Ναού του Λαού» αυτοδηλητηριάστηκαν στο Jonestown της Γουιάνα.

2) Το 1987, 32 μέλη της αιρέσεως Ονταεγιάνγκ Κο, κατατομήθηκαν με σπαθί.

3) Το 1993 στο Γουάκο του Τέξας 85 οπαδοί του «Μεσσία» Ντέιβιντ Κορές, οδηγήθηκαν στο να καούν ζωντανοί. 17 από αυτούς ήταν παιδιά!

4) Το 1993 αποκαλύπτεται ότι στα γεγονότα της Παλλήνης, 2 γυναίκες θυσιάστηκαν στο βωμό του σατανά. Θύματα και θύτες μπλέχτηκαν στα δίχτυα διεθνών κέντρων του Νεοσατανισμού. Επίσης, η μητέρα νεαρής μαθήτριας, που αυτοκτόνησε στα Χανιά, αποκάλυψε ότι η κόρη της είχε μπλέξει με σατανιστές, ενώ στην Κοζάνη συλλαμβάνεται καθηγήτρια που μούσε μαθητές της στο σατανισμό με τελετές και σεξ. Αλλά και διεθνώς έχουν καταγγελθεί «τελετουργικές» ανθρωποθυσίες σε σατανιστικές τελετές.

5) Το 1994 στην Ελβετία και στο Κεμπέκ του Καναδά. 53 μέλη της ομάδας «Ναός του Ηλίου», του ομοιοπαθητικού «γιατρού» Λυκ Ζυρέ, αυτοκτόνησαν (οι πιο δειλοί «βοηθήθηκαν» από τους άλλους). Το 1995 άλλα 15 μέλη βρέθηκαν δολοφονημένα στο δάσος Βεκόρ, Γαλλία.

6) Το 1995 η ομάδα «Αούμ Σίνρι Κίο», του ιάπωνα γκουρού Σόκο Ασαχάρα, επιτίθεται με το φονικό αέριο «Σαρίν» στο μετρό του Τόκιο. Αποτέλεσμα: 11 νεκροί και 5.000 τραυματίες. Η ίδια ομάδα συγκέντρωνε δηλητήρια για να ...επισπεύσει τα γεγονότα της «Αποκάλυψης»!

7) Το 1997, στην Καλιφόρνια, 39 μέλη της «σέκτας» «Πύλη του Παραδείσου», χειριστές υπολογιστών, αυτοκτόνησαν με δηλητήριο, για να ενωθούν με εξωγήινους, ταξιδεύοντας με τον κομήτη Χείλ Μποπ.

8) Τον Μάρτιο του 2000, 653 άτομα της αίρεσης «Κίνηση για την αποκατάσταση των Δέκα εντολών», αυτοκτόνησαν ή βρέθηκαν θαμμένα, γιατί θέλησαν να πάνε γρηγορότερα στον παράδεισο.

9) Από το 1968 έως και σήμερα, χιλιάδες κοπέλες εκπορνεύονται για να φέρουν χρήματα και οπαδούς στην οργάνωση «Παιδιά του Θεού» ή «Η Οικογένεια της Αγάπης» του David Berg (Μο).

10) Από τη δεκαετία του '60 έως και σήμερα, η τύχη χιλιάδων νέων που έψαξαν για σοφία και γνώση στην Ινδία ή σε άλλες χώρες της Άπω Ανατολής, αγνοείται.

11) Μεγάλος αριθμός ανθρώπων έχει χάσει τη ζωή του ή έχει σοβαρά προβλήματα υγείας, επειδή αντί της κλασικής ιατρικής χρησιμοποίησε «θεραπευτικές» μεθόδους παραθρησκευτικών ομάδων.

12) Πολλά μέλη των «Μαρτύρων του Ιεχωβά» έχουν πεθάνει, επειδή η οργάνωση απαγορεύει τη μετάγγιση αίματος.

13) Άνθρωποι παραθρησκευτικών οργανώσεων έχουν υποχρεωθεί από τον «ηγέτη» τους να παντρευτούν άτομα που δεν έχουν διαλέξει, ή οδηγούνται έντεχνα στην εγκατάλειψη της οικογένειάς τους.

14) Πολλοί γονείς αναζητούν τα παιδιά τους, τα οποία έχουν ενταχθεί σε οργανώσεις όπως οι «Χάρε Κρίσνα» ή η «Σαηεντολογία».

Κανείς δεν μπορεί να απαριθμήσει όλα τα περιστατικά. Κανείς δεν μπορεί να περιγράψει τον πόνο των ανθρώπων, που έχουν χάσει κάποιο μέλος της οικογένειάς τους εξαιτίας μιας καταστροφικής λατρείας.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ - ΒΟΗΘΕΙΑ - ΑΥΤΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Μετά από τις διαπιστώσεις αυτές. Διεθνείς Οργανισμοί, όπως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρώπης, κάνουν λόγο για «εγκληματική δραστηριότητα» μερικών παραθρησκευτικών ομάδων. Γι' αυτό έχουν λάβει δραστικές αποφάσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει εκδώσει τρία Ψηφίσματα (22.5.1984, 29.2.1996, 17.3.1998), με τα οποία καλεί τις κυβερνήσεις των χωρών της Ενωμένης Ευρώπης να λάβουν μέτρα για την αντιμετώπιση της επικίνδυνης δραστηριότητας μερικών παραθρησκευτικών ομάδων και την ενημέρωση των πολιτών τους.

Αλλά και το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει εκδώσει τις Συστάσεις 1176/1991 και 1492/1999 για την προστασία κυρίως της νεότητας. Επίσης πολλές χώρες της Ευρώπης έχουν συστήσει ειδικές υπηρεσίες γι' αυτό το σκοπό.

Ακόμη σε παγκόσμια κλίμακα γονείς και οικογένειες-θύματα των αιρέσεων έχουν οργανωθεί σε ομάδες πρωτοβουλίας και αυτοβοήθειας με αξιόλογη δραστηριότητα. Για το σκοπό αυτό δραστηριοποιείται και στην Εκκλησία μας η Συνοδική Επιτροπή επί των Αιρέσεων, καθώς και η «Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία του Ελληνορθόδοξου Πολιτισμού της Οικογένειας και του Ατόμου», και εκδίδεται το περιοδικό «Διάλογος», που έχουν σαν στόχο: α) την ενημέρωση του κοινού και των αρμοδίων φορέων, β) την προσφορά βοήθειας σε άτομα και οικογένειες, γ) την προσφορά των εναλλακτικών λύσεων της δικής μας παράδοσης, και δ) τη διεθνή συνεργασία για την αντιμετώπιση κοινών προβλημάτων

Σατανισμός

Ο σατανισμός είναι λατρευτική πίστη η οποία έχει ως επίκεντρό της τον Σατανά, ή διάβολο, οντότητα που σύμφωνα με την παράδοση των ιουδαίων και των χριστιανών είναι ο έσχατος αντίπαλος του Θεού, ενσαρκώνοντας την αρχή του απόλυτου κακού.

Δεν λείπουν λατρείες αρνητικών δυνάμεων στο περιθώριο και των άλλων θρησκειών, όμως ο σατανισμός εντοπίζεται στο θρησκευτικό ορίζοντα του ιουδαιοχριστιανισμού, επειδή αποδέχεται κατ' αρχήν το μονοθεϊσμό και την αντίληψη της Βίβλου για το διάβολο.

Οι ερευνητές θρησκευτολόγοι προτείνουν τέσσερις τύπους σατανισμού: α) τον μεσαιωνικό, β) τον θρησκευτικό γ) τον ερασιτεχνικό δ) τον πνευματικό ή συμβολικό.

Ο ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΣ ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ

Κύρια γνωρίσματά του είναι οι τελετουργικές ανθρωποθυσίες και τα συμβόλαια με το διάβολο, οι παρά φύση σεξουαλικές σχέσεις με τους δαίμονες ή μεταξύ των συμμετεχόντων, οι φόνοι παιδιών και η πρόκληση καταστροφής σε τρίτα πρόσωπα ή αγαθά με τη χρήση μαγανείας. Πρόκειται για φανταστικό επινόημα της χριστιανικής Εκκλησίας η οποία μέσα από τη δράση της Ιεράς Εξέτασης και τις συνεχείς επίσημες και ανεπίσημες διώξεις μαγισσών, οδήγησε στην ταύτιση της λαϊκής μαγείας και διαφόρων παγανιστικών αντιλήψεων με ό,τι αποκαλείτο *διαβολικό*. Η καταστολή έτρεφε τη θεωρητική δαιμονολογία, η οποία ξεφτούσε πολύ σύντομα όταν δεν αυξάνονταν οι συγκεκριμένες περιπτώσεις. Οι περιπτώσεις πραγματικής λατρείας του Σατανά πρέπει να θεωρούνται ελάχιστες. Τα αριστοκρατικά κοινωνικά στρώματα μάλλον είναι αυτά που υπερεκπροσωπούνται στην άσκηση της λατρείας του Σατανά κι όχι τα λαϊκά στρώματα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

**Η θρησκεία είναι ένα πανανθρώπινο φαινόμενο,
και στις σύγχρονες πλουραλιστικές κοινωνίες η γνώση της
θρησκευτικής παράδοσης άλλων λαών και πολιτισμών, μας
βοηθάει
να διευρύνουμε τις αντιλήψεις μας για την ανθρωπότητα
στην οποία οργανικά ανήκουμε,
να κατανοήσουμε τους συνανθρώπους μας,
και να ζήσουμε σε μια ειρηνική κοινωνία
αλληλοσεβασμού και αλληλεγγύης.**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- World Religions – Sean McLoughlin
- Larousse: Οι θρησκείες σήμερα – Denis Gira, Jean-Luk Pouthier
- Ίχνη απο την αναζήτηση του Υπερβατικού - +Αναστασίου (Γιαννουλάτου)
 - Καταστροφικές Λατρείες : Έκδοση Δ΄ 2006 Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος
 - Υδρία εκπαιδευτική εγκυκλοπαίδεια
 - Άτλας γεωγραφικός και γεωπολιτικός
 - 100 θαύματα του κόσμου εκδόσεις Καπακωτσογλου
- Εκπαιδευτική ελληνική εγκυκλοπαίδεια (του πανεπιστημίου Αθηνών)
- Επιμορφωτική Γενική Παγκόσμια εγκυκλοπαίδεια Εκδόσεις Φάρος
 - National Geographic: 500 Ιερά ταξίδια ζωής.
 - Περιοδικά : Passport - Γεωτρόπιο

Ιστοσελίδες Διαδικτίου

- <http://en.wikipedia.org>
- <http://ru.wikipedia.org>
- <http://el.wikipedia.org>
- <http://bolko.wordpress.com>
- <http://encyclopedia2.thefreedictionary.com>
- <http://www.webcrawler.com>